

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 45

ΚΩΔΙΚΟΣ 7109

ΙΟΥΛ.ΑΥΓ.ΣΕΠΤ. 2011

Ειρηνικά
Επιδοφόρα
Ευπρόσχημα
Χριστούγεννα

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

τ. 45, ΙΟΥΛ-ΑΥΓΟΥΣΤ-ΣΕΠΤΕΜ. 2011
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ - ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ τηλ. 26340 - 44.391
e-mail: agnektar@otenet.gr και
info@agiosnektarios-monastery.gr
site: www.agiosnektarios-monastery.gr

ΕΚΔΟΤΡΙΑ σύμφωνα με τό Νόμο:
ΜΟΝΑΧΗ ΝΙΚΟΔΗΜΗ
ΚΑΛΛΙΤΕΧ. ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ:
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
Lettra, ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ, Ήλιούπολη
ΚΩΔΙΚΟΣ: 7109

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ
τηλ. 26340-44.391 (9-2 πρωί & 6-9 απόγ.)

Τό περιοδικό αυτό ξεκίνησε την πορεία με στόχο
τήν κατά Θεόν βοήθεια όλων μας.
Κρατάτε στά χέρια σας τό 45ο τεύχος.
Θέλουμε ταπεινά νά σᾶς ενημερώσουμε ὅτι:
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ
ΤΗΝ ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΣΑΣ ΓΙΑ ΝΑ
ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ ΝΑ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΣΤΟ
ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ.

Μπορεῖτε νά μᾶς ἀποστέλλετε τήν συμβολική
βοήθειά σας μέ τήν ταχυληρωμή πού ἐσωκλεί-
ουμε ἤ μέ κατάθεση στήν **Ἑθνική Τράπεζα**
στόν λογαριασμό **426/440265-04.**

(γιά τό **ἐξωτερικό στό**
No GR 5201104260000042644026504
SWIFT:ETHNGRAA) δίνοντας καί τό ὄνομά σας.
Κατόπιν ἐνημερώστε μας τηλεφωνικά γιά νά λά-
βετε τήν σχετική ἀπόδειξη.

*Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμά
Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νεκταρίου*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΑ:

Ἡ Πανήγυρις τοῦ
Ἁγίου Νεκταρίου.

4

6

ΑΦΙΕΡΩΜΑ:

Ἐπάρχει ἐλπίδα, ἀρκεῖ
νά μὴν ζοῦμε σά νά μὴν
γεννήθηκε ὁ Χριστός.

14

ΟΥΡΑΝΙΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ:

Ὁ Ἅγιος Ἰωσήφ
ὁ Μνήστωρ. Ὑπνρέτης
τοῦ θαύματος.

10

ΓΝΩΡΙΣΟΝ ΜΟΙ:

Ἡ νοερά προσευχή
& οἱ ἐν κόσμῳ πιστοί.

25

ΝΥΝ ΚΑΙΡΟΣ:

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΜΕ
τά ὑπολα σχέδια τῆς
«παγκόσμιας ἐλίτ».

ΕΠΙΛΟΓΕΣ:

Συγκλονιστικό & προφητικό ἀπόσπα-
σμα ἀπό τό βιβλίῳ «Σκεῦος Ἐκλογῆς».

19

20

ΜΟΝΑΔΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ:

Ὁ μακαριστός Γέροντας
Ἀρσένιος Μαχαριώτης.

ΜΕ ΛΟΓΙΑ ΑΠΛΑ:

ΣΕ ΠΤΩΧΕΥΣΗ...
ἐπιστολή Ἁγ. Νικολάου
Βελιμίροβιτς.

25

Αγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας "Μοναχική Ἐκφραση"

Πανηγυρίσαμε καί φέτος τόν προστάτη μας Ἅγιο Νεκτάριο, τόν Πατερούλη μας, τόν δικό μας ἅγιο, πού ὅπως τίς μοναχές του στήν Αἴγινα νουθετοῦσε, παιδαγωγοῦσε, ποδηγετοῦσε καί τόσο ἀγάπησε, ἔτσι κι ἐμᾶς ὡς πατέρας στοργικός, πονετικός γιά τίς κορουῦλες του, ἔχει γίνει ὁ δικός μας ἄνθρωπος, ὁ δικός μας Πατέρας. Καί ὅπως φροντίζει μέ τόση στοργή, τόσο προστατευτικά καί ἀγαπητικά ἐμᾶς, ἔτσι φροντίζει κι ἐσᾶς, ὅλους ὅσους τόν ἀγαποῦν, τόν εὐλαβοῦνται καί τόν ἐπικαλοῦνται, ὅσους τόν ἔχουν προστάτη καί ὁδηγό. Γι' ἄλλη μιὰ φορά, ὅπως ἀπό τήν πρώτη χρονιά, πρίν 20 χρόνια, ἡ χάρις του σάν χάδι στοργικό, σάν φιλή πατρικό, σάν ἀγκαλιά μητρική, θεραπευτική, παρηγορητική, μᾶς σκέπασε ὅλους, μᾶς δόθηκε ἀπλόχερα τόσο στίς μοναχές τῆς Ἀδελφότητάς μας, ὅσο καί στούς ἱερεῖς πού τίμησαν τόν Ἅγιό μας μέ τήν παρουσία τους, ἀλλά καί τοὺς πιστοὺς πού, παρόλη τήν κρίση καί τίς δυσκολίες τους, κατέφθασαν στό Μοναστήρι μας γιά νά συνεορτάσουμε, νά πανηγυρίσουμε, νά τιμήσουμε τόν πιό λαοφιλή καί προσφιλή ἅγιο τῆς Ὁρθοδοξίας μας. Ὅποια καρδιά ὀρθόδοξης ψυχῆς κι ἂν ἀνοιξéis, θά βρεῖς μέσα της νά ἔχει σέ τιμητική καί ξεχωριστή θέση τόν ἅγιο Νεκτάριο, τόν ἅγιο τῆς ὑπομονῆς. Καί ἀφοῦ τιμή ἁγίου εἶναι ἡ μίμηση τοῦ Ἁγίου, ἡ μίμηση τῆς ζωῆς του, ὅλοι γι' ἄλλη μιὰ φορά ἀναθερμάνανε τήν πίστη μας πρὸς τόν Θεό, τήν ἐμπιστοσύνη μας σέ Αὐτόν και μυστικά ὁ καθένας κατὰ τήν χρεῖαν του, ζήτησε, ἰκέτευσε, παρακάλεσε γιά λίγη ὑπομονή. Καί ὁ ἅγιος τῆς ὑπομονῆς δέν ἔχει κανένα λόγο νά μή μᾶς δώσει, ἀρκεῖνά τοῦ ζητοῦμε. Ἄς ζητοῦμε καί θά λάβουμε. Ναί, οἱ καιροὶ εἶναι δύσκολοι! Ὅλα μᾶς τά παίρνουν, ὅλα δείχνουν νά χάνονται. Κι ὅμως ἡ μόνη Ἀλήθεια, ὁ Θεός μας εἶναι παρών καί ζεῖ εἰς τοὺς αἰῶνας! Ὅπως ὁ Ἅγιος Νεκτάριος σέ ὅλη του τή ζωή πίστευε καί ἤλπιζε στόν Θεό ἕως τέλους, ἔτσι κι ἐμεῖς κι ἂν ὅλα μᾶς τά πάρουν νά φροντίσουμε νά μή μᾶς πάρουν τήν πίστη, νά μὴν παραδόσουμε τήν ψυχὴ μας, νά μὴν προδώσουμε τόν Χριστό μας. Ἐνας Θεός γιά τήν ἀγάπη Του σέ ἐμᾶς, ἔχυσε ὅλο τό αἷμα Του σ' ἓναν μαρτυρικό σταυρό. Αὐτὴ ἡ θυσία ἃς εἶναι μπροστά μας κάθε λεπτό τῆς ζωῆς μας. Κι ἃς ὑπομένουμε ὁ καθένας τόν σταυρό του, προσμένοντας τήν παρηγοριὰ τῆς ἐνώσεώς μας μέ τόν Θεό μας, ἐκεῖ πού βρίσκονται οἱ ἅγιοι.

Καλὴ ἀντάμωση μέ τοὺς Ἁγίους, καλὴ ἀντάμωση μέ τόν Ἅγιο Νεκτάριο, ἀμήν!

Καλά καί Εὐλογημένα Χριστούγεννα!

Γερónτισσα Μόνικα
καί αἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφαί

Ἡ Πανήγυρις τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου

Μήνυμα ἐλπίδος ἐκπέμπει στὸν ταραγμένο κόσμο μας, στὴν ταλαιπωρημένη χώρα μας, στὴν ἀνήσυχη καρδιά μας, ἡ Γέννησή του Χριστοῦ. «Ἐσται ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσοῦ καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν· ἐπ’ αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν», αἰῶνες πρὶν εἶχε προφητεύσει ὁ Ἡσαΐας καὶ ἐπαναλαμβάνει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Παρόλο πού πλῆθος γεγονότων σκορπίζουν ἀνησυχία, ἀγωνία καὶ συχνά ἀπόγνωση, τὰ Χριστοῦγεννα, γαλήνια, ἑορταστικά, ἐπιμένουν: Ὑπάρχει ἐλπίδα! Αὕτὴ δὲν βασιζεται σὲ μιὰ ἀόριστη αἰσιοδοξία, σὲ ὑποσχέσεις ἀνθρώπινες. Ἀλλὰ σὲ ἓνα Πρόσωπο πού ἦλθε ἥρεμα καὶ, ταπεινά, πού παραμένει ἀνάμεσα μας, πού θὰ ἐπανέλθει ἐν δόξῃ. Στὸν Υἱό του Θεοῦ πού σαρκώθηκε. Γιά τὸν ὁποῖο ψάλλουμε: «Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσ-

Ὑπάρχει ἐλπίδα... ἀρκεῖ νὰ μὴ ζοῦμε σὰν νὰ μὴν γεννήθηκε ὁ Χριστός

Ἀρχιεπισκόπου Τυράνων Ἀναστασίου

σαὶ καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς, Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας... ἦλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ αὔλος καὶ Θεός, δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε».

Ὑπάρχει ἐλπίδα! Διότι ἡ ἔλευση τοῦ Σωτῆρος φανεώνει τό ἄμεσο ἐνδιαφέρον, τὴν ἀσύλληπτη ἀγάπη

τοῦ παντοδύναμου Θεοῦ, τοῦ Δημιουργοῦ τοῦ σύμπαντος, γιὰ ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα. Ὑπάρχει ἐλπίδα! Διότι Αὐτός πού γεννήθηκε, ἦρθε γιὰ νὰ ἐγκαινιάσει τὴ βασιλεία του Θεοῦ, βασιλεία εἰρήνης καὶ ἀγάπης. Ἡ χριστιανικὴ ἐλπίδα βασιζεται στὸ λυτρωτικὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν κόσμο, ἐπεκτείνεται μέχρι τὸ τέλος τῆς ἱστορίας, στὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας στὰ ἔσχατα. Ἀποκαλύπτει δυνάμεις καὶ δυνατότητες ἀπέ-

ραντες, απρόσιτες στην απλή λογική και την άμεση έμπειρία. Μποστά στα άδιέξοδα, μέσα στις δοκιμασίες, οι χριστιανοί, γιορτή ή καθημερινή, ελπίζουμε. «Ου μόνον δέ αλλά και καυχώμεθα εν ταῖς θλίψεσιν, ειδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονήν κατεργάζεται, ἡ δέ ὑπομονή δοκιμήν, ἡ δὲ δοκιμή ἐλπίδα». Χωρίς νά ἀγνοοῦμε τή σκληρή πραγματικότητα, ζοῦμε μέ τήν ἐλπίδα πού μεταπλάθει καί τίς πίο τραγικές συνθήκες, μέ τήν ὑπομονή καί τήν παράκληση τῶν Γραφῶν. «Μεγάλη τῆς ἐπί τόν Κύριον ἐλπίδος ἡ δύναμις... ἡ γάρ εἰς Θεόν ἐλπίς πάντα μεταρρυθμίζει» (ἁγ. Ἰωάννης Χρυσόστομος).

Πηγή τῆς ἐλπίδος αὐτῆς εἶναι ὅλη ἡ σωτηριώδης οἰκονομία τοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ του Θεοῦ, ἀπό τή Φάτνη ὡς τό Σταυρό καί τήν Ἀνάστασι. Μέσα σ' αὐτή τήν ὀλική προοπτική γιορτάζει ἡ Ἐκκλησία. Μπορεῖ νά φωτίζει σέ μιά συγκεκριμένη ἐορτή ἕνα εἰδικό σημεῖο, ἀλλά σέ ἄμεση συνάρτηση μέ τό σύνολό της παρουσίας καί τοῦ ἔργου τοῦ Θεανθρώπου. Γι' αὐτό ἡ ἐλπίδα μας εἶναι ἀλύγιστη καί κραταιά: γιά τήν προσωπική μας πορεία - παρά τή στέρηση, τήν ἀδικία, τούς ἄμεσους ἢ ἔμμεσους κατατρεγμούς γιά τήν πορεία τῆς χώρας μας - παρά τήν οἰκονομική καθίζηση, τήν ἔλλειψη ἀσφαλείας, τήν πε-

ρίεργη σκληρότητα καί τίς ἀθεράπευτες ἀκόμη ἀντιθέσεις. Ἀλλά καί γιά τήν ἀνάπτυξη τῆς εὐρύτερης περιοχῆς, ὅπου ζοῦμε -παρά τήν ἀδικία καί τούς ἐλιγμούς τῶν κατὰ τόπους καί κατὰ καιρούς δυνατῶν, ἀλλά καί γιά τό μέλλον τῆς ἀνθρωπότητας - παρά τήν κερδοσκοπία καί ἀλαζονεία μεγάλων ἢ μικρῶν.

Ἐλπίδα στήν τελική νίκη τῆς ἀλήθειας καί τῆς ἀγάπης. Ἐλπίδα πού δέν ἀπογοητεύει. «Ἡ δέ ἐλπίς οὐ κατασχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διά Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν». Ἡ ἐλπίδα μας στηρίζεται ἰδιαίτερα στήν ἀσύλληπτη ἀπό τό νοῦ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, μέ τήν ὁποία τό Ἅγιο Πνεῦμα πλημύρισε τίς καρδιές μας· ἀπό τήν ὁποία κανεῖς καί τίποτε δέν μπορεῖ νά μᾶς ἀποσπᾶσει. Τή χριστιανική ἐλπίδα συνοδεύουν ἄρρηκτα ἡ χαρά καί ἡ εἰρήνη. Χαρά ἤρεμη καί ἀνθεκτική, πού δέν ἐξατμίζεται στόν καύσωνα τῶν θλίψεων. Εἰρήνη

πού γεμίζει την καρδιά, ακόμη και όταν οι εξωτερικές αναταραχές βρίσκονται σέ ξεαρση.

Γιά νά δεχθεί όμως ό άνθρωπος τό μή-
νυμα ελπίδος πού έκπέμπει πρός κάθε κα-
τεύθυνση ή έορτή τών Χριστουγέννων,
χρειάζεται τόν δέκτη τής πίστewς. Καί τό με-
γάλο πρόβλημα στό σύγχρονο κόσμο είναι
ότι στίς ψυχές μυριάδων ανθρώπων αύτου
του είδους, οι δέκτες έχουν φθαρεί ή λει-
τουργούν μέ διαλείψεις, αλλοιώνοντας
είκόνα, ήχο καί νόημα. Ποικίλες δυνάμεις καί
συμφέροντα θέλησαν νά μετατρέψουν αύτή
τήν ουσιαστική έλπίδα τών Χριστουγέννων
σέ πλαστικοποιημένες μικροχαρές καί πρό-
σκαιρη ρομαντική φυγή.

Ό κόσμος μας γιορτάζει δυστυχώς έξω-
τερικά τά Χριστούγεννα. Στην πράξη, σέ

κέντρα όπου λαμβάνονται κρίσιμες αποφά-
σεις, αλλά καί στην προσωπική μας ζωή,
ζούμε... σάν νά μήν γεννήθηκε ό Χριστός.
Πάρα πολλοί δέχονται άπλώς συμβατικά ότι
γεννήθηκε κάποιον σπουδαίο πρόσωπο τής
άνθρώπινης ιστορίας, αλλά όχι ό Χριστός, ό
Υιός του Θεού του ζώντος, ό Λυτρωτής του
κόσμου, όπως ή Έκκλησία Τόν λατρεύει καί
Τόν κηρύττει. Ίσως πολλοί νά μήν διατυπώ-
νουν θεωρητικές αντίρρήσεις, άλλ' όμως στην
πράξη ζούν σάν νά μήν γεννήθηκε ό Χριστός.
Σ' αύτή τήν κατηγορία ανήκουν κατεξοχήν
όλοι εκείνοι πού, γιά τά δικά τους συμφέ-
ροντα, καταπατούν ασύστολα τό δίκαιο τών
άνυπεράσπιστων καί αίματοκυλούν λαούς, ή
όσοι, γιά τόν άτομικό τους πλουτισμό, ώθούν
τούς νέους στά ναρκωτικά καί στά πολύ-
μορφα πάθη, καί άτομα ή σύνολα, στή φτώ-
χεια καί τήν εξαθλίωση.

Άλλά καί πολλοί από μάς, άδελφοί μου,
πού καλοπροαίρετα επιθυμούμε νά ονομαζό-
μαστε χριστιανοί, αρκετές φορές συμπεριφε-
ρόμαστε σάν νά μήν γεννήθηκε ό Χριστός, ό

*Ό κόσμος μας γιορτάζει δυστυχώς έξω-
τερικά τά Χριστούγεννα. Στην πράξη,
σέ κέντρα όπου λαμβάνονται κρίσιμες
αποφάσεις, αλλά καί στην προσωπική
μας ζωή, ζούμε... σάν νά μήν γεννή-
θηκε ό Χριστός. Πάρα πολλοί δέχονται
άπλώς συμβατικά ότι γεννήθηκε κά-
ποιο σπουδαίο πρόσωπο τής ανθρώπινης
ιστορίας, αλλά όχι ό Χριστός, ό Υιός
του Θεού του ζώντος, ό Λυτρωτής του
κόσμου, όπως ή Έκκλησία Τόν
λατρεύει καί Τόν κηρύττει.*

Σωτῆρας μας. Ὄταν, γιὰ παράδειγμα, χάνουμε τόν πνευματικό προσανατολισμό μας καί ἀφήνουμε τήν πίστη μας νά κάμπτεται· ὅταν γινώμαστε ἔρμαια τοῦ ἐγωισμοῦ καί τῆς ὑποκρισίας· ὅταν γίνονται ὁδηγοί στή ζωή μας ἄλλες διδασκαλίες καί ἀρχές, καί ὄχι ὁ δικός Του σαφής καί κρυστάλλινος λόγος.

Καί ὁμως, ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγίνε ἀνθρώπος, ἐξακολουθεῖ νά διακηρύσσει ἡ Ἐκκλησία τούτη τή μέρα ιδιαίτερα. Γεννήθηκε ἀντικειμενικά στήν ἀνθρώπινη ἱστορία. Καιρός νά Τόν ἱκετεύσουμε νά γεννηθεῖ καί στή δική μας καρδιά. Νά Τόν ἀκολουθήσουμε μέ ἐμπιστοσύνη. Νά Τοῦ ζητήσουμε τό δῶρο τῆς πίστεως. Φωνάζοντας μέ πόθο: «Πιστεύω, Κύριε· βοήθει μοι τή ἀπίστιά». Ἄν αὐτό γίνει, ὅλα τά ἄλλα ἀκολουθοῦν. Ἀκόμη καί

τήν τρεμάμενη πίστη καί τήν καλή διάθεση τίς δέχεται ὁ Θεός καί μᾶς πιστώνει σέ πολλαπλάσια ἀξία. Ἡ ἐορτή τῶν Χριστουγέννων παρακινεῖ σέ ἀνανέωσή τῆς πίστεως, χωρίς θόρυβο καί ἡχηρές προτροπές, μέ γαλήνη στοχαστική.

Γιὰ νά γνωρίσουμε ὁμως ἀληθινά καί νά πιστέψουμε στόν «σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου καί ἐνανθρωπήσαντα», εἶναι ἀπαραίτητη ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μόνο μέ τήν παρουσία καί τή δύναμή Του σταθεροποιεῖται ἡ πίστη καί ἐνεργοποιεῖται στήν καθημερινή μας ζωή ἡ ἐλπίδα.

Ἡ γέννησή τοῦ Χριστοῦ μένει στους αἰῶνες μοναδικό γεγονός ἐλπίδος. Ὅχι μόνο γιὰ μερικούς προνομιούχους, ἀλλά γιὰ ὁλόκληρη τήν οἰκουμένη, γιὰ ὅλους τούς λαούς. «Τῷ ὀνόματι

αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσι». «Καί ἐνευλογηθῇσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαί τῆς γῆς, πάντα τά ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν... Καί πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ».

Ἀδελφοί μου, τό ψέμα, ἡ σκληρότητα καί ἡ ἀδικία του κόσμου, σάν κύματα ὠκεανοῦ, συχνά ζητοῦν νά μᾶς παρασύρουν στήν ἄβυσσο τῆς ἀπελπισίας. Ὁ τύπος ζωῆς καί σχέσεων ἀνθρώπων καί λαῶν, πού διαμορφώνεται μέσα στίς νέες συνθήκες καί περιπέτειες τῆς παγκοσμιοποίησης, γεμίζει τίς καρδιές μέ

ἀνησυχία καί μέ τό φόβο τοῦ ἀγνώστου. Σ' αὐτό τό νέο σκηνικό, ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ γαληνεύει ὅλες τίς τρικυμίες καί ρίχνει ἓνα δυνατό φῶς στή ζωή μας. Προσφέρει προοπτική ἐλπίδος στό ταξίδι μας, νοσηματοδοτεῖ τή ζωή, ἀκόμη καί τό θάνατο.

Μέσα λοιπόν στό χριστουγεννιάτικο φῶς, θέλω νά εὐχθῶ σέ ὅλους σας κάτι μεγάλο, χρησιμοποιώντας τόν βιβλικό στίχο πού συνοδεύει τή φράση «ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσι»: «Ὁ δέ Θεός τῆς ἐλπίδος πληρῶσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καί εἰρήνης ἐν τῷ πιστεῦναι, εἰς τό περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει Πνεύματος Ἁγίου». Ὁλόψυχα σᾶς εὐχομαι πληρότητα χαρᾶς καί εἰρήνης, περίσσευμα ἐλπίδος, ἀστείρευτη δύναμη ἀντιστάσεως καί δημιουργίας «ἐν δυνάμει Πνεύματος Ἁγίου». Αὐτά ἄς γεμίζουν τήν ψυχή μας, σέ ὅποιες συνθήκες κι ἂν ζοῦμε, καί στήν περίοδό τῶν ἐορτῶν καί στό χρόνο πού ἔρχεται.

(«Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί...» Ἐκδ. Μαΐστρος)
Ἀρχιεπισκ. Τυράνων Ἀναστασίου
H/Y πηγή: Vatopaidiwordpress

μακαριστοῦ ὁσίου Γέροντος
Ἰωσήφ Βατοπαδικοῦ

Ἡ νοερά προσευχὴ καί οἱ ἐν κόσμῳ πιστοί

Πάντα γεννᾶται τό ἐρώτημα: Δύνανται αὐτοί πού ζοῦν στόν κόσμο νά ἀσχολοῦνται μέ τήν νοερά προσευχή; Πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας ἀποκρινόμεθα καταφατικά: Ναί. Γιά νά γίνη καταλιπτή ἡ προτροπή μας πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἀλλά καί ἡ υπόδειξη στοὺς μὴ γνωρίζοντας, ἐξηγοῦμεν συντόμως περὶ τούτου τοῦ θέματος, ὥστε νά μὴν προβληματίζονται ἐκ τῆς διαφορετικῆς ἰσως ἐρμηνείας καί προσδιορισμοῦ τῆς «νοερᾶς προσευχῆς».

Ενικῶς, ἡ προσευχή εἶναι ἡ μόνη ὑποχρεωτικὴ καί ἀπαραίτητη ἐργασία καί ἀρετὴ γιὰ ὅλη τὴ λογικὴ φύση, αἰσθητὴ καί νοούμενη, ἀνθρωπίνη καί ἀγγελικὴ καί γι' αὐτό προσταζόμεθα στὴν ἀδιάλειπτό της ἐργασία.

Ἡ προσευχὴ δὲν χωρίζεται δογματικῶς σὲ τύπους καί τρόπους, ἀλλὰ, κατὰ τοὺς Πατέρας μας, κάθε τύπος καί τρόπος προσευχῆς εἶναι ὠφέλιμος, ἀρκεῖ νά μὴν εἶναι τίποτε διαβολικὴ πλάνη καί ἐπήρεια. Ὁ σκοπὸς τῆς παναρέτου

αὐτῆς ἐργασίας εἶναι νά στρέφει καί νά κρατᾷ τὸν νοῦ τοῦ ἀνθρώπου στόν Θεό. Γι' αὐτό λοιπὸν τὸν σκοπὸ οἱ Πατέρες μας, ἐπενόησαν εὐκολώτερους τρόπους καί ἀπλούστευσαν τὴν προσευχή, ὥστε ὁ νοῦς εὐκολώτερα καί σταθερώτερα νά στρέφεται καί παραμένει στόν Θεό. Στάς λοιπὰς ἀρετάς μεσολαβοῦν καί ἄλλα μέλη καί αἰσθήσεις τοῦ ἀνθρώπου, ἐνῶ στή μακάρια προσευχὴ ὁ νοῦς μόνος ἐξ' ὁλοκλήρου ἐνεργεῖ. Ἐπομένως, χρειάζεται πολὺ προσπάθεια στὴν προτροπὴ καί συγκράτησίν του, γιὰ νά γίνη ἡ προσευχὴ καρποφόρος καί δεκτὴ. Οἱ ἀγιώτατοι Πατέρες μας, πού ἀγάπησαν ἐξ' ὁλοκλήρου τὸν Θεό, εἶχαν ὡς κυριώτερα των σπουδῇ νά ἐνωθοῦν καί νά παραμένουν συνεχῶς μαζί Του. Ὡς ἐκ τούτου, ἔστρεφαν ὅλη τους τὴν προσπάθεια στὴν προσευχή, ὡς τό ἀποτελεσματικώτερον μέσον.

Γιὰ τοὺς λοιποὺς τρόπους προσευχῆς, ὡς γνωστούς καί συνήθεις σχεδὸν σὲ ὅλους τοὺς χριστιανούς, δὲν θά ποῦμε τώρα, παρά μόνο διὰ τὴν λεγομένη «νοεράν προσευχήν», πού συνεχῶς ἐρωτῶμεθα. Εἶναι ἓνα θέμα πού σήμερα ἀπασχολεῖ τό εὐλαβὲς πλήρωμα τῶν πιστῶν, ἐπειδὴ τοῦτο σχεδὸν ἀγνοεῖται καί πολλὰς φορές παρερμηνεύεται καί περιγράφεται μᾶλλον φανταστικῶς. Τὸν ἀκριβῆ τρόπο τῆς ἐφαρμογῆς, ὡς καί τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς θεοποιοῦ

ἀρετῆς, ἀπό τῆς καθάρσεως ἕως αὐτοῦ τοῦ ἁγιασμοῦ, ὅπου αὐτὴ ὁδηγεῖ, θά ἀφήσωμε τούς Πατέρες νά μᾶς ποῦν. Μόνο τόσα θά ἀναφέρουμε ἐμεῖς οἱ εὐτελεῖς, ὅσα εἶναι ἱκανά νά διασαφίσουν καί νά πείσουν τούς ἀδελφούς μας πού ζοῦν στόν κόσμον, πῶς πρέπει νά ἀσχοληθοῦν μέ αὐτήν.

Τήν ὀνόμασαν οἱ Πατέρες νοεράν, διότι γίνεται μέ τόν νοῦν, ἀλλά καί νήψη τήν ὀνομάζουν, πού σχεδόν σημαίνει πάλι τό ἴδιο. Τόν νοῦν οἱ Πατέρες μας τόν προσδιορίζουν ὡς ἕνα ἐλεύθερο καί περιέργον ὄν, πού δέν ἀνέχεται περιορισμούς καί οὔτε γιά πολύ πείθεται σέ κάτι πού δέν μπορεῖ μόνος του νά τό συλλάβῃ. Γι' αὐτό, πρῶτον, ἐδιάλεξαν μόνο λίγες λέξεις σέ μίαν ἀπλούστατη εὐχή, «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με», ὥστε νά μή χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια τοῦ νοῦ νά συγκρατῇ παρατεταμένη εὐχή. Δεύτερον, ἐγύρισαν τόν νοῦ ἐσωτερικά, στό κέντρο τοῦ λογικοῦ εἶναι μας, ὅπου παραμένοντας ἀκίνητος μέ τό νόημα τῆς θείας ἐπικλήσεως, τοῦ γλυκυτάτου ὀνόματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ, νά αἰσθανθῇ τό συντομώτερο δυνατόν τήν θείαν παρηγορίαν. Ἀδύνατον κατὰ τούς Πατέρες, ἐπικαλούμενος συνεχῶς ὁ πανάγαθος Δεσπότης μας νά μήν εἰσακούσῃ, Αὐτός πού τόσον ἐπιθυμεῖ τήν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων.

Ἐπειδὴ ὁμως ἡ κατὰ φύσιν ἀρετὴ πού ἐπιδίδκεται νά ἐπιτευχθῇ χρειάζεται καί τά συντελούμενα μέσα, ἔτσι καί ἡ ἱερά αὐτὴ ἐργασία χρειάζεται τά ἀπαραίτητα σχεδόν στοιχεῖα. Ἡ κάποια ἡσυχία, ἡ ἀμεριμνησία, ἡ ἀποφυγὴ τῆς γνώσεως καί διηγήσεως τῶν συμβαινόντων, τό κατὰ τούς Πατέρας «δοῦναι καί λαβεῖν», ἡ ἐγκράτεια γενικῶς καί ἡ ἐκ τούτων γενικὴ σιωπὴ. Ἐπειτα, ἡ ἐπίμονος συνέχεια καί συνήθεια δέν νομίζω νά εἶναι ἀκατόρθωτα στοὺς εὐλαβεῖς ἐνδιαφερομένους γιά τήν ἱερωτάτην αὐτὴν ἐργασία. Μιά καλὴ συνήθεια σέ ἕνα χρονικὸ διάστημα τοῦ ἡμερονυκτίου, πάντοτε περίπου τό ἴδιο, θά εἶναι μιά καλὴ ἀρχή.

Τονίσαμε ἀσφαλῶς τήν ἐπιμονή σάν τό πλέον

ἀπα-
ραίτητο
στοιχεῖο στήν
προσευχή, δικαίως δέ
τονίζεται καί ὑπό τοῦ θείου
Παύλου, «τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε».

Ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὰς λοιπὰς ἀρετᾶς, ἡ προσευχὴ χρειάζεται προσπάθεια σέ ὅλη μας τὴ ζωὴ καί γι' αὐτό ἐπαναλαμβάνω στοὺς προσπαθοῦντας νά μὴν βαρύνωνται, οὔτε νά νομίζουν τήν ἀνάγκη τῆς καρτερίας ὡς ἀποτυχία στήν νηπτικήν αὐτὴν ἐργασία.

Στὴν ἀρχὴ εἶναι ἀπαραίτητο νά λέγεται ψιθυριστά ἡ εὐχὴ ἢ καί δυνατώτερα, ὅταν συναντᾶται βία καί ἀντίδραση ἐσωτερικῇ. Ὅταν κατορθωθῇ αὐτὴ ἡ καλὴ συνήθεια, ὥστε μέ εὐκολία νά κρατᾶται καί νά λέγεται ἡ εὐχὴ, τότε μποροῦμε νά στραφοῦμε καί ἐσωτερικῶς μέ τελείαν ἐξωτερικὴ σιωπὴ. Στό βιβλιαράκι «Περιπέτειες ἑνὸς Προσκυνητοῦ», στό πρῶτο του μέρους, δίδεται ἕνα καλὸ παράδειγμα γιά τήν εἰσαγωγή στήν εὐχή. Ἡ καλὴ λοιπὸν ἐπιμονὴ καί προσπάθεια, πάντοτε μέ τὰ ἴδια λόγια τῆς εὐχῆς, χωρὶς νά μεταλλάσσωνται συχνά, θά γεννήσῃ τήν καλὴ συνήθεια καί αὐτὴ θά φέρῃ τό κράτημα τοῦ νοῦ, ὁπότε καί ἡ παρουσία τῆς Χάριτος θά φανερωθῇ.

Ὅπως κάθε ἀρετὴ ἀντιστοιχεῖ σέ ἕνα ἀποτέλεσμα, ἔτσι καί ἡ προσευχὴ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τήν κάθαρση τοῦ νοῦ καί τόν φωτισμό καί φθάνει τό ἄκρον καί τέλειον ἀγαθόν, τήν ἔνωση μετὰ τοῦ Θεοῦ, αὐτὴν ταύτην δηλαδὴ τήν θέωση. Πλὴν ὁμως, λέγουν οἱ Πατέρες καί τοῦτο, ὅτι ἀπόκειται στόν ἄνθρωπον νά ζητᾷ καί νά προσπαθῇ νά μπῇ στό δρόμον πού ἄγει πρὸς τήν πόλιν καί, ἂν τυχόν

δέν ἔφθασε στό τέρμα, γιατί δέν πρόφθασε γιά πολλούς λόγους, ὁ Θεός τόν συγκαταλέγει στούς τερματίσαντας. Καί γιά νά γίνω πίο σαφής, ἰδίως στό θέμα προσευχῆς, λέγω πώς πρέπει ὅλοι μας οἱ χριστιανοί νά ἀγωνιζώμεθα στήν εὐχήν, ἰδίως σ' αὐτή τήν λεγομένη μονολόγιστη νοερά προσευχή- καί ὅπου φθάσει κανείς, πολύ κέρδος ἔχει.

Παρούσης τῆς εὐχῆς δέν παραδίδεται ὁ ἄνθρωπος στόν ἀναμένοντα πειρασμό, διότι ἡ παρουσία της εἶναι νήψη καί ἡ οὐσία της εἶναι προσευχή. Ἐπομένως ὁ ἀγρυπνῶν καί προσευχόμενος, οὐ μή εἰσέρχεται εἰς πειρασμόν. Ὑστερα, δέν παραδίδεται σέ σκοτισμόν ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νά παραλογίσῃ καί σφάλῃ στήν κρίση καί ἀπόφασή του. Μετά, δέν πίπτει σέ ραθυμία καί ἀμέλεια πού εἶναι ἡ βάση πολλῶν κακῶν. Καί πάλιν, δέν νικᾶται ἀπό πάθη καί ἀδυναμίες, ὅπου εἶναι ἀδύνατος καί ἰδίως ὅταν τά αἷτια παρευρίσκωνται κοντά. Ἀπεναντίας αὐξάνει ὁ ζῆλος καί ἡ εὐλάβειά του. Γίνεται πρόθυμος γιά ἀγαθοεργία. Πραύνεται καί ἀμνησικακεῖ. Αὐξάνει δέ ἀπό ἡμέρας σέ ἡμέραν τήν πρὸς τόν Χριστόν πίστη καί ἀγάπη του καί αὐτό τόν ἐρεθίζει πρὸς ὅλες τίς ἀρετές. Ἐχομε πάρα πολλά παραδείγματα συγχρόνων ἀνθρώπων, καί ἰδίως νέων, πού μέ τήν καλή συνήθεια τῆς εὐχῆς ἐσώθησαν ἀπό τρομεροὺς κινδύνους ἢ πτώσεις σέ μεγάλα κακά ἢ ἀπό θανατηφόρα συμπτώματα.

Ἐπομένως, ἡ εὐχή εἶναι καθήκον κάθε πιστοῦ, κάθε ἡλικίας καί γένους καί καταστάσεως, ἀσχετῶς χώρου καί χρόνου καί τρόπου. Μέ τήν εὐχή ἐνεργοποιεῖται ἡ θεία Χάρις καί δίδει λύσεις σέ προβλήματα καί πειρασμούς πού ἀπασχολοῦν τοὺς πιστοὺς, ὥστε, κατὰ τήν Γραφή, «πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τό ὄνομα Κυρίου σωθήσεται».

Δέν ὑπάρχει κίνδυνος πλάνης, ὅπως διαδίδεται ἀπό μερικούς ἀδαεῖς, ἀρκεῖ μόνο νά λέγεται ἡ εὐχή μέ τρόπον ἀπλό καί ταπεινό. Εἶναι πολύ ἀπαραίτητο, ὅταν λέγεται ἡ εὐχή, νά μὴν παριστάνεται στό νοῦ καμμία εἰκόνα, οὔτε τοῦ Δεσπότη μας Χριστοῦ ὑπό οἰανδήποτε μορφήν, οὔτε τῆς Κυρίας Θεοτόκου ἢ κάποιου ἄλλου προσώπου ἢ παραστάσεως. Ἡ εἰκόνα εἶναι ὁ τρόπος τοῦ σκορπισμοῦ τοῦ νοῦ. Πάλιν διά μέσου τῆς εἰκόνος γίνεται ἡ εἰσοδος τῶν λογισμῶν καί τῆς

*Δέν ὑπάρχει, νομίζω, στόν σημερινό κυ-
κεῶνα τῆς τόσης ταραχῆς καί ἀρνήσεως καί
ἀπιστίας, ἀπλούστερο καί εὐκολώτερο καί
ἀπό ὅλους σχεδόν κατορθωτό πνευματικό
ἐπιτήρημα, μέ τόση πολλαπλήν ὠφέλεια
καί προκοπή, ἀπό τήν μικρήν αὐτήν εὐχήν.
Ἐπιβάλλεται καί καθήμενος κανείς καί κι-
νούμενος καί ἐργαζόμενος καί, ἂν εἶναι
ἀνάγκη καί στό στρώμα νά εἶναι καί γε-
νικά, ὅπου καί ὅπως εὐρίσκεται, μπορεῖ νά
λέγῃ τήν μικρή αὐτή εὐχή πού περιέχει
μέσα της καί τήν πίστη καί τήν ὁμολογία
καί τήν ἐπίκληση καί τήν ἐλπίδα.*

πλάνης. Ὁ νοῦς νά μένῃ στήν ἔννοια τῶν λόγων τῆς εὐχῆς καί μέ πολλή ταπείνωση νά ἐκδέχεται ὁ ἄνθρωπος τό θεῖον ἔλεος. Οἱ τυχόν φαντασίες ἢ φῶτα ἢ κινήσεις καί κρότοι καί θόρυβοι εἶναι ἀπαράδεκτα, ὡς διαβολικά τεχνάσματα πρὸς παρεμπόδιση ἢ παραπλάνηση. Ὁ τρόπος τῆς παρουσίας τῆς Χάριτος στοὺς εἰσαγωγικούς εἶναι χαρά πνευματική ἢ δάκρυα ἥρεμα καί χαροποιὰ ἢ ἥρεμος φόβος ἐκ τῆς μνήμης τῶν ἁμαρτιῶν, πρὸς αὐξησιν τοῦ πένθους καί τοῦ κλαυθμοῦ. Προοδευτικά ἡ Χάρις γίνεται αἴσθησις τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τόσον, ὥστε νομίζει ὅτι ἄλλο δέν θά ἀντέξῃ. Ἀλλοτε πάλι, σκέπτεται καί θέλει νά μείνῃ γιά πάντα ὅπως ἀκριβῶς εὐρίσκεται καί νά μὴ ζητᾷ τίποτε ἄλλο νά ἰδῇ ἢ νά ἀκούσῃ. Ὅλα αὐτά καί διάφορες ἄλλες μορφές ἀντιλήψεως καί παρηγοριᾶς εἶναι εἰσαγωγικά σέ ὅσους προσπαθοῦν νά λέγουν καί κρατᾶνε τήν εὐχή, ὅσο ἀπό αὐτοὺς ἐξαρτᾶται καί δύνανται. Ἐως αὐτοῦ τοῦ σημείου, πού εἶναι τόσον ἀπλό, νομίζω ὅτι κάθε ψυχὴ πού ἐβαπτίσθη καί πολιτεύεται ὀρθόδοξα, μπορεῖ νά τό ἐφαρμόσῃ καί νά εὐρίσκεται στήν πνευματικὴ αὐτὴ εὐφροσύνη καί χαρά, ἔχοντας ταυτοχρόνως καί τὴ θεία σκέπη καί βοήθεια σέ ὅλες τίς πράξεις

καί ἐνέργειές της.

Ἐπαναλαμβάνω καί πάλι τήν παρακίνησή μου σέ ὅσους ἀγαποῦν τόν Θεό καί τή σωτηρία τους, νά μήν βραδύνουν νά δοκιμάσουν τήν καλήν αὐτήν ἐργασία καί συνήθεια, γιά Χάριν καί ἐλεημοσύνη πού παρέχει σέ ὅσους λίγο κοπιήσουν στήν ἐργασία αὐτή. Καί τοῦτο τούς λέγω γιά θάρρος, νά μήν διστάσουν ἢ μικροψυχήσουν μέ τήν λίγη ἀντίδραση ἢ κόπωση πού θά συναντήσουν. Σύγχρονοι Γέροντες πού γνωρίσαμε, εἶχαν στόν κόσμο πολλούς μαθητές, ἄνδρες καί γυναῖκες, ἐγγάμους καί μή, πού ὄχι μόνο στήν εἰσαγωγική κατάσταση ἔφθασαν, ἀλλά καί περισσότερον ἀνέβηκαν μέ τήν Χάριν καί εὐσπλαχνία τοῦ Χριστοῦ μας, ὅτι «κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου τοῦ πλουτίσαι πένητα». Δέν ὑπάρχει, νομίζω, στόν σημερινό κυκεῶνα τῆς τόσης ταραχῆς καί ἀρνήσεως καί ἀπιστίας, ἀπλούστερο καί εὐκολώτερο καί ἀπό ὅλους σχεδόν κατορθωτό πνευματικό ἐπιτήδευμα, μέ τόση πολλαπλήν ὠφέλεια καί προκοπή, ἀπό τήν μικρήν αὐτήν εὐχήν. Ἐπιβάλλεται καί καθημέρος κανεῖς καί κινούμενος καί ἐργαζόμενος καί, ἂν εἶναι ἀνάγκη καί στό στρώμα νά εἶναι καί γενικά, ὅπου καί ὅπως εὐρίσκεται, μπορεῖ νά λέγῃ τήν μικρή αὐτή εὐχή πού περιέχει μέσα της καί τήν πίστη καί τήν ὁμολογία καί τήν ἐπίκληση καί τήν ἐλπίδα. Μέ τόσο δέ μικρό κόπο καί ἀσημαντή προσπάθεια, συμπληρώνει στήν ἐντέλεια τήν καθολικήν ἐντολήν: «ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε». Σέ ὅποιον λόγο τῶν Πατέρων μας καί ἂν στραφεῖ κανεῖς, ἢ ἀκόμα καί στούς θαυμαστούς βίους των, δέν θά συναντήσῃ σχεδόν καμμίαν ἄλλην ἀρετή τόσο πολύ νά ἐξυμνῆται καί μέ ζήλο καί ἐπιμονή νά ἐφαρμόζεται, ὥστε νά ἀποτελῇ αὐτή μόνη τό ἰσχυρότερον μέσον τῆς ἐν Χριστῷ ἐπιτυχίας. Δέν εἶναι ὁ σκοπός μας νά ἐκθειάσωμεν ἢ νά περιγράψωμεν αὐτή τή βασίλισσα τῶν ἀρετῶν, διότι ὅ,τι καί ἂν ποῦμε ἡμεῖς, μᾶλλον θά τήν μειώσωμεν. Ὁ σκοπός μας εἶναι νά παρακινήσωμεν καί

ἐνθαρρύνωμε κάθε πιστό στήν ἐργασία της καί καθένας μετά θά διδαχθῇ ἐκ τῆς πείρας του ὅ,τι ἡμεῖς πολὺ ἐλάχιστα εἴπαμε.

Δράμετε οἱ ἀποροῦντες, οἱ ἀπεγνωσμένοι, οἱ θλιμμένοι, οἱ ἀγνοοῦντες, οἱ ὀλιγόπιστοι καί ποικιλοτρόπως δοκιμαζόμενοι στήν παρηγορίαν καί λύσιν τῶν προβλημάτων σας. Ὁ γλυκύς μας Ἰησοῦς Χριστός, ἡ Ζωή μας, μᾶς ἀναγγέλει ὅτι «χωρίς Αὐτοῦ οὐ δυνάμεθα ποιεῖν οὐδέν». Ἰδοὺ λοιπόν ὅπου, ἐπικαλούμενοι Αὐτόν συνεχῶς, οὐδέποτε μένομε μόνοι καί ἐπομένως «πάντα ἰσχύομεν καί θά ἰσχύσωμεν δι' Αὐτοῦ». Ἰδοὺ τό ὀρθόν νόημα καί ἡ ἐφαρμογή τοῦ σημαντικοῦ ρήματος τῆς Γραφῆς: «ἐπικάλεσάι με ἐν ἡμέρα θλίψεώς σου καί ἐξελοῦμαι σε καί δοξάσεις με». Ἐμεῖς, ὄχι μόνο «ἐν ἡμέρα θλίψεως», ἀλλά συνεχῶς νά ἐπικαλούμεθα τό πανάγιόν Του ὄνομα, γιά νά φωτίζεται ὁ νοῦς μας, ὥστε νά μήν εἰσερχώμεθα σέ πειρασμούς. Ἐάν δέ κάποιος θέλῃ καί ὑψηλότερα νά βαδίσῃ, ὅπου ἡ παναγία Χάρις θά τόν ἐλκύσῃ, ἀπό τήν εἰσαγωγή αὐτή θά διαβῇ καί «λαληθήσεται» σέ αὐτόν καί περί Ἐκείνου, ὅταν φθάσῃ ἕως ἐκεῖ.

Ὡς ἐπίλογο τῶν γραφέντων ἐπαναλαμβάνομε τήν παρακίνηση ἢ μᾶλλον τήν ἐνθάρρυνσή μας πρὸς πάντας τούς πιστούς, ὅτι δύνανται καί ἐπιβάλλεται νά ἀσχολοῦνται μέ τήν εὐχή «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με», τήν λεγομένη «νοερὰν προσευχήν», μέ βεβαίαν πίστη, ὅτι πολὺ θά ὠφεληθοῦν, σέ ὅποιοδήποτε στάδιο καί ἂν φθάσουν. Ἡ μνήμη τοῦ θανάτου καί τό ταπεινὸν φρόνημα, μέ ἄλλα βοηθητικά ὅπου προείπαμεν, ἐγγυῶνται τήν ἐπιτυχίαν χάριτι Χριστοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπίκληση θά εἶναι ὁ στόχος τῆς ἀγαθῆς ἀπασχολήσεως. Ἀμήν.

Περὶ οδ.
«Ἀγιορείτικη μαρτυρία»
ἹΜ. Ξηροποτάμου,
τ. 8-9. Η'ΥΠΗΓΗ
ἹΜ. Παντοκράτωρος
Μελισσοχωρίου

Ὁ ἅγιος Ἰωσήφ ὁ Μνήστωρ

«Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν
Μαριὰμ τὴν γυναῖκα σου τὸ γάρ ἐν αὐτῇ γεν-
νηθὲν ἐκ Πνεύματος ἐστὶν ἁγίου» (Ματθ. 1, 20)

Ὑπηρέτης τοῦ θαύματος

Ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη

Θαῦμα θαυμάτων

Για κάποιον ὑπηρέτη, ἀγαπητοί, γιὰ κάποιον ὑπηρέτη θὰ μιλήσουμε. Γιὰ κάποιον πιστό ὑπηρέτη κάποιου μεγάλου βασιλιά. Ποιὸς ὁ βασιλιάς; Εἶναι ἐκεῖνος, γιὰ τὸν ὁποῖον ρώτησαν οἱ τρεῖς μάγοι σάν ἔφτασαν στὰ Ἱεροσόλυμα: «Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;» (Ματθ. 2, 2). Εἶναι ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων. Ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μας. Ὁ Κύριος, πού «ἔλαβε δούλου μορ-

φήν» καὶ ἐνανθρώπησε. Εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Θαῦμα μέγα ἢ ἐνανθρώπησι τοῦ Θεοῦ Λόγου, θαῦμα ὑπερφυές καὶ ἐξαισιο, θαῦμα θαυμάτων. Τό βλέπει τό θαῦμα αὐτό αἰῶνες πρό Χριστοῦ ὁ Βαρούχ καὶ λέει: «Ὁ Θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις συνανέστραφη» (Βαρ. 3, 38). Τό βλέπει ὁ προφῆτης Ἡσαΐας καὶ λέει: «Παῖδιον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν... καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, θαυμαστός σύμ-

Ὑπηρέτες τοῦ θαύματος

1. Οἱ προπάτορες τοῦ Χριστοῦ

Καί τό θαῦμα αὐτό βλέπουμε νά τό ὑπηρετοῦν πολλοί. Στήν εὐαγγελική περικοπή τῆς Κυριακῆς πρό τῶν Χριστουγέννων, βλέπουμε πολλούς ὑπηρέτες τοῦ ὑπερφυσικοῦ θαύματος. Ἄλλοι ἀπ' αὐτούς εἶναι ἀκούσιοι ὑπηρέτες καί ὄργανα τῆς βουλῆς τοῦ Θεοῦ γιά τήν πραγμάτωση τοῦ σχεδίου τῆς θείας οἰκονομίας, καί ἄλλοι εἶναι ἐκούσιοι ὑπηρέτες τοῦ μεγάλου, τοῦ μοναδικοῦ γεγονότος.

Ποιοί εἶναι οἱ ἀκούσιοι ὑπηρέτες; Παρελαύνουν μπροστά μας. Πόσα ὀνόματα ἀκοῦμε στό Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς πρό τῶν Χριστουγέννων, ποῦνε ἡ ἀρχή τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου; Ἀπ' τόν Ἀβραάμ ἀρχίζει ἡ γενεαλογία τοῦ Ματθαίου καί καταλήγει στόν Ἰωσήφ. Ὄνόματα παράξενα, ἄλλα γνωστά ἀπ' τήν ἱστορία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης κι ἄλλα ἄγνωστα ὀνόματα, πού τ' ἀκούει κανεῖς ἀνιάρά κάπως καί λέει: -Καί τί ἐξυπηρετεῖ ἡ ἀπαρίθμηση τόσων ὀνομάτων; Τί ὠφελοῦμεθα ἀκούγοντας αὐτά τά ὀνόματα;

Ὅλοι αὐτοί, ἄντρες καί γυναῖκες, πού ἀκοῦμε τὰ ὀνόματά τους τήν Κυριακή πρό τῶν Χριστουγέννων, ὑπῆρξαν ἀκούσιοι ὑπηρέτες τοῦ θαύματος τῆς Γεννήσεως τοῦ Λυτρωτοῦ καί Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅλοι αὐτοί, χωρίς οἱ πῖο πολλοί νά τό ξέρουν, ὑπηρετήσαν τό θεῖο καί προαιώνιο σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Ὅλοι αὐτοί μαζί ἀποτελοῦν τό γενεαλογικό δέντρο, ἀπ' ὅπου ἄνθισε τό οὐράνιο ἄνθος, ὁ Χριστός. «Ἄνθος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσοσαί...». Ὅλοι αὐτοί ἀποτελοῦν τοὺς Προπάτορας, τοὺς προγόνους τοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα. Εἶναι οἱ πατέρες, «ἐξ ὧν ὁ Χριστός τό κατὰ σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεός εὐλογητός εἰς τοὺς αἰῶνας» (Ρωμ. 9, 5).

Ὑπηρέτες τοῦ θαύματος τῆς Γεννήσεως ὅλοι ὅσους ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος. Καί ὑπηρετοῦν αὐτό τό θαῦμα καί κατὰ ἓνα ἄλλο τρόπο. Ἡ παράθεση τῶν ὀνομάτων

βουλος, Θεός ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος» (Ἠσ. 9, 6). Τό βλέπει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης καί λέει: «Καί ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰωάν. 1, 14). Τό βλέπει ὁ ἀπόστολος Παῦλος καί λέει: «Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί» (Α' Τιμ. 3, 16). Τό βλέπουν τό θαῦμα αὐτό οἱ ἱεροὶ ὑμνογράφοι καί λένε: «Θεός τό τεχθέν, ἡ δέ μήτηρ παρθένος». «Ὁ ὢν καί προὖν καί φανείς ὡς ἄνθρωπος Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς». Τό βλέπουν τό θαῦμα αὐτό οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καί πλέκουν μέ τὰ ὠραιότερα λόγια καί τίς ὠραιότερες εἰκόνες, λόγους ρητορικούς γιά τή θεία ἐνανθρώπηση. Βλέπει τό θαῦμα αὐτό ἰδίως ὁ Μέγας Ἀθανάσιος καί γράφει τό περίφημο ἔργο του, περί τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου.

Ἑορτή ἐορτῶν, πρώτη τῶν ἐορτῶν, μητροπολις τῶν ἐορτῶν, ὀνομάζεται ἡ γιορτή τῶν Χριστουγέννων, θαῦμα θαυμάτων τό γεγονός, πού ὁ ἄγγελος ἀναγγέλλει καί σέ μᾶς, «ὅτι ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον σωτήρ» (Λουκ. 2, 11). Θαῦμα θαυμάτων!

αὐτῶν, οἱ ἰσάριθμοι γενεές, 14 ἀπὸ Ἀβραάμ μέχρι Δαβὶδ, 14 ἀπὸ Δαβὶδ μέχρι Βαβυλώνιο αἰχμαλωσία, καὶ 14 ἀπὸ Βαβυλώνιο αἰχμαλωσία μέχρι Ἰωσήφ, εἶναι μιά τρανὴ ἀπόδειξη γιὰ τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς χριστιανούς, πῶς ὁ Χριστὸς εἶχε προφητευθεῖ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, εἶναι ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας.

2. Ἡ Παρθένος

Ὑπηρετές ἀκούσιοι τοῦ θαύματος τῆς Γεννήσεως, ὅλοι ὅσοι ἀναφέρονται τὰ ὀνόματά τους στὴν ἀρχὴ τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς. Καὶ ἐκούσιοι ὑπηρετές; Πρῶτα - πρῶτα ἐκείνη πού ὑποτάχθηκε πρόθυμα στό μήνυμα, στήν προσταγή τοῦ Κυρίου τὴν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. «Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου- γένοιτό μοί κατὰ τό ρῆμα σου» (Λουκ. 1, 38). Εἶναι ἡ παρθένα Μαρία. Προσφέρει τὸν ἑαυτὸ της ἐκούσια στὴν ἐξυπηρέτηση τοῦ μυστηρίου τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως. Γίνεται θρόνος τοῦ Θεοῦ, κατοικητήριό τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ναὸς τῆς θεότητος. «Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον,... θρόνον χερουβικόν τὴν παρθένον». Ὑπηρετὴς τοῦ θαύματος ἡ παρθένα, καὶ συγχρόνως βασίλισσα, μητέρα τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ.

3. Ὁ ἄγγελος

Ὑπηρετὴς τοῦ θαύματος ποιὸς ἄλλος; Νάτος! Ἐχει ξεκινήσει ἀπὸ πολὺ μακριὰ γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τό παράδοξο θαῦμα. Ἔρχεται ἀπ' τὰ οὐράνια δώματα. Εἶναι ὁ ἄγγελος.

Καὶ στίς δύο διηγήσεις τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ στὴ διήγηση τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου καὶ στὴ διήγηση τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, βλέπουμε νάρχωνται ἄγγελοι γιὰ νὰ διακονήσουν τό μέγα μυστήριον. Οἱ ἄγγελοι εἶναι «λειτουργικά πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν» (Ἐβρ. 1, 14). Πῶς λοιπόν τώρα, πού μέ τὴ σάρκωσή του Λόγου παίρνει σάρκα καὶ ὅστ'α καὶ τό ὄραμα τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου, πῶς τώρα, πού ἀρχίζει στὴ γῆ τό

ἔργο τῆς σωτηρίας, νὰ μὴ σπεύσουν οἱ ἄγγελοι νὰ προσφέρουν τίς ὑπηρεσίες τους; Ὁ Βασιλεὺς κατέρχεται ἀπ' τὸν οὐρανὸ, οἱ οὐράνιοι δυνάμεις Τον συνοδεύουν. Ἄγγελος Κυρίου ἔρχεται νὰ διακονήσῃ, νὰ ὑπηρετήσῃ. Ἔρχεται, πότε νὰ εὐαγγελισθεῖ στὴν παρθένα πῶς θὰ γίνῃ μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, πότε νὰ προειδοποιήσῃ τὸν Ἰωσήφ καὶ νὰ τὸν καθοδηγήσῃ στίς δύσκολες στιγμὲς τῶν ἀμφιβόλων λογισμῶν, πότε νὰ προειδοποιήσῃ τοὺς μάγους καὶ νὰ χαράξῃ τὴν πορεία τῆς ἐπιστροφῆς στὴν πατρίδα τους, πότε νὰ ἀναγγεῖλῃ στοὺς βοσκούς τό μήνυμα τῆς Γεννήσεως, καὶ πότε ἔρχεται πλῆθος, στρατιά οὐράνια ἀπὸ ἄγγέλους νὰ τραγουδήσουν καὶ νὰ ψάλλουν το «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ...»

Ἀλλὰ ἀδελφοί μου, θὰ ἤθελα περισσότερο νὰ ἐπιμείνω στό πρόσωπο κάποιου ἄλλου ὑπηρετῆ τοῦ θαύματος τῆς Γεννήσεως. Ποίος εἶναι; Εἶναι ἓνας ἀφανὴς ὑπηρετὴς. Τό θεῖο φῶς χύνεται στό πρόσωπο τοῦ θείου Βρέφους, πού ἐλκύει τὴν προσοχὴ τῶν πιστῶν. Ὁ Χριστὸς εἶναι το πρῶτο φῶς, τό Ἀρχίφως. Ὑστερα τό θεῖο φῶς χύνεται στό πρόσωπο τῆς παρθένου καὶ μητέρας τοῦ Φωτός. Αὕτὴ εἶναι τό δεύτερο φῶς μετὰ τό πρῶτο. Μά μέσα στό φεγγαβόλημα αὐτό, πού θαμπωμένοι προσέχουμε τό Βρέφος καὶ τὴν ἀγνὴν μητέρα, λησμονοῦμε νὰ προσέξουμε κάποιον ἄλλο πρόσωπο, πού παρ' ὅτι ταπεινὰ μέ μίαν οὐράνια σοβαρότητα καὶ ὑπηρετεῖ τό θαῦμα τῶν θαυμάτων. Εἶναι ὁ Ἰωσήφ. Υἱὸς Δαβὶδ ὁ Ἰωσήφ, εἶναι το τελευταῖο κλωνάρι τοῦ γενεαλογικοῦ δέντρου τοῦ Χριστοῦ ὡς ἀνθρώπου.

Ποίος εἶναι ὁ Ἰωσήφ; Ποίος ὁ ρόλος του στό ἔργο τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως; Εἶναι ὁ μνηστὴρ τῆς παρθένου. Ὁ μνηστὴρ, ὅχι ὁ σύζυγος. Ποτέ δὲν ἔγινε σύζυγος. Ἦταν μνηστὴρ, καὶ στὴ συνέχεια ἔγινε κηδεμόνας καὶ προστάτης. «Μνηστευθεὶς γάρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ (τοῦ Ἰησοῦ) Μαρίας τῷ Ἰωσήφ...». Ὅσο κι ἂν ἀσεβεῖς φαντασίες ὀργιάζουν, ὅσο κι ἂν ἀσεβεῖς καὶ βλάβητες πέννες γράφουν ἀνόητα καὶ βέβηλα πράγματα, τό γεγονὸς εἶναι ἓνα: Ὁ

Ἰωσήφ ὑπῆρξε ἀπλῶς μνήστωρ, ποτέ σύζυγος.

Στό σχέδιο τῆς θείας οἰκονομίας ἦταν, ὁ Ἰωσήφ ν' ἀναδειχθεῖ προστάτης μιᾶς παρθένου κόρης καί ἐνός θεοῦ Βρέφους. Μνήστωρ λοιπόν ὁ Ἰωσήφ. Τί ἄλλο ἦταν; Δίκαιος. Ἄνθρωπος δηλαδή μέ ἀρετή μεγάλη. Γιά κοιτᾶτε τον. «Ἰωσήφ δέ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καί μή θέλων αὐτὴν δειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν». Τί μεγαλεῖο ψυχῆς κρύβουν τὰ λόγια αὐτά! Δίκαιος, ἐνάρετος. Σεβόταν τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ, μά συμπαθοῦσε καί τὸν ἄνθρωπο πού νόμιζε πὼς καταπάτησε τὸ νόμο αὐτό.

Μπροστά του βλέπει ἓνα γεγονός. Ἡ κόρη

ποῦνε κοντά του ἔχει «συλλάβει ἐν γαστρί». Τὰ ἀνθρώπινα μάτια του αὐτὸ βλέπουν. Καί μέσα του παλεύουν δύο λογισμοί. Ὁ ἓνας εἶναι νὰ τηρήσει τὸ νόμο, πού τιμωροῦσε παρόμοια γεγονότα. Ὁ ἄλλος εἶναι νὰ καλύψει τὴν κόρη. Ὅχι, δέν θέλει νὰ τὴν διαπομπεύσει, δέν θέλει νὰ τὴν ἐκθέσει. Νὰ ἦταν ἄλλος στή θέση του! Νὰ ἦταν κάποιος ἀπ' τοὺς ἄντρες τῆς ἐποχῆς μας, πού, ἐνῶ αὐτοὶ ὀργιάζουν στὴν ἁμαρτία, εἶναι ἔτοιμοι νὰ δείξουν ὅλη τὴ σκληρότητά τους στὴ γυναῖκα πού παραστράτησε! Σάν παραστράτημα φάνηκε στὰ μάτια τοῦ Ἰωσήφ τὸ γεγονός τῆς κυοφορίας τῆς παρθένου. Ἐν τούτοις δέν θέλει νὰ τὴν διαπομπεύσει. Σάν κάτι νὰ τοῦ λείε μέσα του, πὼς ἡ κόρη αὐτὴ δέν μποροῦσε ποτέ νὰναι ἔνοχος.

Προστάτης τῆς Παρθένου

Μα ἐνῶ παλεύει μ' αὐτοὺς τοὺς λογισμούς ὁ Ἰωσήφ, νὰ κι ἔρχεται ὁ ἄγγελος νὰ τοῦ ξεκαθαρίσει τα πράγματα. Δίκαιος καί ἐνάρετος ὅπως ἦταν, ἀξιῶνεται νὰ δεῖ οὐράνια ὀπτασία. Μόνο ἅγιοι καί ἀπλοὶ στὴν ψυχὴ ἀξιῶνονται νὰ βλέπουν ὄνειρα καλὰ, νὰ παίρνουν θεῖα μηνύματα. Κι ὁ Ἰωσήφ δείχνει τώρα τὸ σπουδαιότερο μεγαλεῖο του. Ὑπῆρξε σεμνὸς μνήστωρ, ὑπῆρξε δίκαιος καί συμπαθής, μά περισσότερο ὑπῆρξε ὑπηρετὴς τοῦ θαύματος.

Νάτος ὁ ἄγγελος. Τὸν καθησυχάζει στὴν ἀρχή: «Μὴ φοβοῦ». Στὴ συνέχεια τοῦ μιλάει γιὰ τὴν ὑπερφυσικὴ σύλληψη καί γέννηση τοῦ Βρέφους: «Τό γάρ ἐν αὐτῇ γεννηθέν ἐκ Πνεύματος ἐστὶν Ἅγιου». Τοῦ ἀποκαλύπτει τὸ ὄνομα τοῦ παιδιοῦ πού θὰ γεννηθεῖ: «Καί καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦ». Καί ἐρμηνεύοντας τὸ ὄνομα τοῦ Βρέφους, δηλώνει καί τὴ μεγαλειώδη ἀποστολὴ του: «Αὐτός γάρ σώσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν». Καί ἐκτός ἀπὸ αὐτά, τὸν προστάζει ὁ ἄγγελος νὰ δείξει ὅλη τὴν προστασία του γιὰ τὸ θεῖο Βρέφος καί τὴ μητέρα του: «Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκα σου...».

Αὐτὰ τοῦ εἶπε ὁ ἄγγελος στὸν ὕπνο του. Κι ὁ Ἰωσήφ; Θαυμάστε πίστη, θαυμάστε ὕπα-

κοή. Ἡ πίστη του καί ἡ ὑπακοή του, μεγαλύτερες ἀπό τήν πίστη καί τήν ὑπακοή τοῦ Ἀβραάμ. Ὁ Ἀβραάμ πίστεψε στήν ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ πώς θ' ἀποκτοῦσε παιδί. Τό παιδί αὐτό θά γεννιόταν μέν ἀπό γυναῖκα στείρα, μά ὄχι «ἄνευ σπορᾶς». Ἐνῶ ὁ Ἰωσήφ πίστεψε ἀμέσως στά λόγια του ἀγγέλου, πώς ἡ κόρη πού εἶναι κοντά του «συνέλαβεν ἄνευ σπορᾶς» κι ὅτι εἶναι παρθένος, ἀγνή. Πίστεψε, κι ἀμέσως ἔκανε ὅ,τι τοῦ εἶπε ὁ ἄγγελος. «Διεγερθεῖς ὁ Ἰωσήφ ἀπό τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου καί παρέλαβε τήν γυναῖκα αὐτοῦ».

Δύο διδάγματα

Ἀγαπητοί! Δύο ἡθικά διδάγματα θά ἤθελα νά κρατήσουμε ἀπ' τή στάση τοῦ Ἰωσήφ. Τό ἕνα. Ἐκεῖνος ὑπῆρξε προστάτης τῆς παρθένου καί προστάτης τοῦ βρέφους, τοῦ παιδιοῦ. Παρθενία καί παιδιά, νά δυό πράγματα, πού ζητοῦν στίς μέρες μας προστασία. Καί τά δυό καταδιώκονται. Ἡ παρθενία; Ὅλα τά ὄπλα ἔχει ἐπιστρατεύσει ὁ Διάβολος γιά νά τήν καταργήσει, νά σβήσει ἡ παρθενία, γιά νά μὴν ὑπάρχει κανένας νέος παρθένος, καμιά νέα παρθένος. Ποῦνε οἱ ἄνθρωποι πού θά παίξουν τό ρόλο τοῦ Ἰωσήφ καί θά προστατέψουν τήν παρθενία καί θά σταθοῦν φρουροί καί θά ἐμποδίσουν ὅλους ἐκείνους πού ἔρχονται μέ ἄγριες διαθέσεις νά κόψουν καί νά μαράνουν τό ὠραῖο λουλούδι τῆς παρθενίας;

Καί τά παιδιά; Ποιός θά προστατέψει τά παιδιά, καί μάλιστα ἀπ' τά χέρια ἐκείνων, πού σάν σύγχρονοι Ἡρώδες, μέ κυνική ἀδιαφορία, τά σκοτώνουν καί δέν τά ἀφήνουν νάρθουν στό φῶς τοῦ ἡλίου; Ποῦ εἶσαι, Ἰωσήφ, νά προστατέψεις τά δικαιώματα τῶν παιδιῶν γιά τή ζωή, νά προστατέψεις τά παιδιά ἀπ' τούς μύριους κινδύνους τῆς ἐποχῆς μας;

Ἀλλά ἀγαπητοί καί μία ἀκόμη τελευταία, μυστικότερη σκέψη θά ἤθελα νά κάνουμε. Ὁ Ἰωσήφ παρέλαβε τό μικρό βρέφος, τόν Ἰησοῦ. Αὐτό τό θεῖο Βρέφος παραλαμβάνει μέσα του καί κάθε πιστός. Κάθε φορά πού κοινωνεῖ ἀξίως

Ὁ μακαριστός Γέροντας Ἰωσήφ Βατοπαιδινός μέ τήν εἰκόνα τοῦ προστάτου τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος

τά Ἀχραντα Μυστήρια παίρνει τό Χριστό μέσα του, ἡ ψυχή του γίνεται ἱερό σπήλαιο. Πολλοί τίς μέρες τῶν Χριστουγέννων πηγαίνουν νά κοινωνήσουν. Ἀλλά ἄς προσέξουμε. Ὁ Ἰωσήφ ἄκουσε μήνυμα τοῦ ἀγγέλου καί παρέλαβε τό Χριστό. Ὅλοι ὅσοι τρέχουν νά κοινωνήσουν τίς μέρες τῶν Χριστουγέννων, ἔχουν μέσα τους τή μαρτυρία νά τούς λείι πώς εἶναι ἔτοιμοι, καθαροί, γιά νά παραλάβουν τό Χριστό; Ἀκοῦνε μέσα τους φωνή ἀγγελική νά τούς λείι «Προσέλθετε;». Ἐχουν ὅλοι περάσει ἀπ' τό λουτρό τῆς Ἐξομολογήσεως; Ἄν ὄχι, ἄς μὴν προσέλθουν. Φωτιά θά εἶναι ἡ θεία Κοινωνία. Μπορεῖ νά ποθεῖς. Ἄν ὁμως δέν εἶσαι ἔτοιμος, ἄς μὴ πλησιάσεις. Ἄς ἀναβάλλεις γιά μετά τά Χριστούγεννα.

Ὅσοι πιστοί καί προετοιμασμένοι, προσέλθετε τά Χριστούγεννα. Προσέρχεσθε συχνά. Παραλαμβάνετε τό Χριστό στήν ψυχή σας. Κοινωνώντας ἀξίως, ἡ ψυχή γίνεται ἱερό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ.

Ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη

«Τό Εὐαγγέλιο στήν ἐποχή μας»
H/Y πηγή: Vatopaidiwordpress

ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΙΚΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΓΕΡΟΝΤΑ ΠΑΪΣΙΟ «ΣΚΕΥΟΣ ΕΚΛΟΓΗΣ» ΠΟΥ ΓΡΑΦΤΗΚΕ ΤΟ 1996 ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗ!

Στόχος τῶν δυσβάστακτων μέτρων ἢ ἐπιβολή τοῦ τέλειου ἡλεκτρονικοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου!

«Ἐπέβαλαν (καί θά ἐπιβάλλουν) στή χώρα μας ἕνα πολύ μεγάλο ἐξωτερικό δημόσιο χρέος, τόσο μεγάλο πού, ὄχι μόνον νά μή μποροῦμε νά τό ξεχρεώσουμε, ἀλλά οὔτε τούς τόκους αὐτοῦ τοῦ δανείου νά μήν προλαβαίνουμε· μέ αὐτό καταφέρνουν μέ εὐλογη δικαιολογία νά ἐπιβάλλουν στό λαό ἕνα οἰκονομικό πρόγραμμα ἐξόντωσης, ἕως ἐσχάτων. Θά ἐπιβάλλουν συνεχῶς νέα οἰκονομικά μέτρα, δυσβάστακτα, φόρους ἀσκήκτους καί πάρα πολλά ἄλλα μέτρα, ἔτσι ὥστε νά κάνουν τό λαό νά ἀγανακτήσει. Καί τί θά πετύχουν μέ αὐτό; Ἀκοῦστε· Ὁ λαός καταπιεζόμενος ἀπό τά δυσβάστακτα οἰκονομικά μέτρα θά ζητάει κάποια στιγμή νά ξανασάνει, ἀλλά αὐτή τή στιγμή δέν πρόκειται νά τοῦ τή χαρίσουν ποτέ, παρά μόνον ἕως ὅτου σκύψει τό κεφάλι του ἐντελῶς στό ἔδαφος, δηλώνοντας τέλεια ὑποταγή στό καινούργιο τους σύστημα. Θά λένε: Ἐχετε δίκιο πού διαμαρτύρεσθε, ὅμως ἔχετε μεγάλο ἐξωτερικό χρέος καί αὐτοί πού ἔχουν πολλά λεφτά φοροδιαφεύγουν· γιά νά μή σᾶς ἐπιβάλλουμε ἄδικα μεγάλους φόρους κτλ. πρέπει νά ἀποδεχθεῖτε τό τέλειο σύστημα ἡλεκτρονικοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου. Ἐτσι ὥστε νά βλεπούμε

ποιοί εἶναι οἱ νομοταγεῖς πολῖτες καί ποιοί οἱ φοροφυγάδες. Ταυτόχρονα θά παρέχουν μέσω τοῦ ἡλεκτρονικοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος πολλές διευκολύνσεις.

«..... Ἡ μέθοδος πού χρησιμοποιοῦν περιλαμβάνει τήν ὑπονόμευση τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος κάθε χώρας, τήν οἰκονομική καταπίεση καί ἐξαθλίωση τῶν πολιτῶν καί τή φαινομενική ἀνάγκη τῆς ὑποταγῆς στό παγκόσμιο ἡλεκτρονικό οἰκονομικό σύστημα, σάν μόνου ἱκανοῦ νά δώσει λύση στά προβλήματα αὐτά· μέ τό σύστημα αὐτό ἐκτός ἀπό τόν οἰκονομικό ἐλεγχό καταργεῖται τό ἀπόρρητο καί ἡ προσωπική ἐλευθερία, ἀφοῦ εἶναι δυνατόν νά ἔχει πρόσβαση ἡ Παγκόσμια Τράπεζα Πληροφοριῶν στίς Βρυξέλλες στόν ἡλεκτρονικό φάκελλο ὁποιοῦδήποτε πολίτη καί ὅπως γράφει ὁ Γέροντας Παῖσιος «κι ἐνῶ τά σημεῖα φαίνονται ξεκάθαρα τό θηρίο στίς Βρυξέλλες μέ τό 666, ἔχει σχεδόν ρουφήξει ὅλα τά κράτη στό κομποῦτερ». Πρέπει νά κατανοήσουμε τό ποιός εἶναι ὁ ἀπώτερος στόχος τοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου (λόγω φόβου ἀντιδράσεων) μεθοδεύουν οἱ ἐπίδοχοι κυβερνήτες τῆς οἰκουμένης καί ὁ διάδοχός τους Ἀντίχριστος· αὐτός «καί λόγους πρὸς τόν Ὑψιστον λαλήσει καί τούς ἁγίους Ὑψίστου παλαιώσει καί ὑπονοήσει τοῦ ἀλλοιωσαί καιροῦς καί νόμον».

Ὁ μακαριστός ἡγούμενος τῆς Μονῆς Μαχαιρᾶ

Γέροντας Ἀρσένιος

ἐκφρασις
ἀδελφικῆς καρδιᾶς

Ἀρχιμ. Νικολάου, ἡγουμένου Ἱερᾶς Μονῆς
Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ

Γράφει στό βιβλίό τῶν Παροιμιῶν ὁ Προφήτης Σολομών: «Ψυχῆς εὐφρανομένης πρόσωπον θάλλει». Θά τολμοῦσα νά τροποποιήσω τό ὥς ἄνω ἁγιογραφικό χωρίο καί νά πῶ: «ψυχῆς καθαρᾶς καί ἀγαπῶσης πρόσωπον θάλλει». Ἔτσι θά μπορούσα νομίζω καλύτερα νά ἐκφράσω μέ τόν πιό συνοπτικό καί παραστατικό τρόπο τόν πλοῦτο τῶν χαρισμάτων, ἀλλά καί τό περιεχόμενο τῆς καρδιάς τοῦ μα-

καριστοῦ καί πολυαγαπητοῦ μας ἀδελφοῦ καί Γέροντα Ἀρσενίου, ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μαχαιρᾶ.

Συνδεθήκαμε μέ τόν μακαριστό π. Ἀρσένιο ἀπό τά φοιτητικά μας χρόνια μέ ἕναν ἰσχυρό πνευματικό δεσμό, ὁ ὁποῖος στή συνέχεια ἐξελίχθηκε στό νά εἴμαστε παραδελφοί στόν ἴδιο Γέροντα, τόν σεβαστό μας Γέροντα Ἀθανάσιο, σημερινό Μητροπολίτη Λεμεσοῦ.

Ὁ π. Ἀρσένιος, κατά κόσμον Νικόλαος Πά-

τσαλος, από τή Λάρνακα, ήταν ο άνθρωπος πού διψούσε για μάθηση, αλλά κυρίως πού ως διψῶσα ἔλαφος ἔτρεχε ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν πνευματικῶν ὑδάτων, τόσο στό Ἅγιο Ὅρος ὅσο καί ἄλλοι, γιά νά χορτάσει καί νά ξεδιψάσει ἀπό τοὺς λόγους καί τό παράδειγμα τῆς ἁγίας βιοτῆς τῶν μεγάλων Γερόντων, οἱ ὁποῖοι ὡς νοητοὶ ἀστέρες μεσουρανοῦσαν στό νοητό στερέωμα τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἐποχὴ ἐκείνη.

Πολλές φορές ταξιδέψαμε μαζί, ἀλλά καί μέ ἄλλους συμφοιτητές καί φίλους μας, τόσο γιά τό Ἅγιο Ὅρος, ὅσο καί γιά ἄλλα μοναστήρια κατὰ τίς πανεπιστημιακές μας ἀργίες. Αὐτός ἦταν πάντα ὁ φυσικός, ἀλλά καί ὁ γενικά ἀποδεκτός ἀρχηγός καί διοργανωτής τῶν πνευματικῶν αὐτῶν ἐξορμήσεων.

Ἦταν ὁ ἄνθρωπος, ὁ εὐχάριστος στήν παρέα, αὐτός πού σοῦ ἐνέπνεε μέ τόν λόγο καί τό παράδειγμά του τὴν ἐλπίδα καί τό θάρρος, ἀλλά καί πού χαρακτηριζόταν πάντοτε γιά τό μέτρο καί τό ἀμεμπτο τῶν ἔργων καί τῶν λόγων του. Μέ τό τέλος τῶν σπουδῶν μας βρισκόμαστε μαζί μέ τόν Γέροντά μας Ἀθανάσιο, ὡς Πρωτεπιστάτη τότε τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί μέ τόν Ἀρχιμανδρίτη τῆς Μητροπόλεως μας π. Ἰσαάκ, στό Κονάκι τῆς Μονῆς Βατοπαιδίου στίς Καρυές. Αὐτή ἦταν καί ἡ γέννηση τῆς μικρῆς μας Ἀδελφότητας. Ἀπό τότε ἄρχισε νά φαίνεται ποῖος ἔμελλε νά εἶναι στή συνέχεια ὁ πράος καί ἱλαρός Ἱεροδιάκονος τότε Ἀθανάσιος. Εὐλαβής καί ταπεινός λειτουργός, ἀγαπητός καί γνήσιος ἀδελφός, ὑπάκουος καί ἐπιμελής μοναχός. Ἐρχόμενοι στήν Κύπρο, οἰκονομεῖ ὁ Πανάγαθος Θεός νά παραμείνουμε γιά ἓνα χρόνο περίπου στή Μονή τῶν Ἱερέων καί ἀκολουθῶς στήν περίφημη Μονή τῆς Παναγίας τοῦ Μαχαιρᾶ.

Στόν Μαχαιρᾶ ὁ Γέροντάς μας ἀναλαμβάνει τὴν Ἠγουμενία τῆς Μονῆς. Διακρίνει ὁμως πολλές διοικητικές ικανότητες στόν Ἱεροδιάκονο Ἀθανάσιο, γι' αὐτό καί τοῦ ἀναθέτει πολλές διοικητικές εὐθύνες καί ὑποθέσεις τῆς Μονῆς. Πάντοτε, ὡς ἐξυπνος καί δραστήριος πού ἦταν, τά ἔφερνε ὅλα εἰς πέρας μέ ἀκρίβεια

καί ἐπιτυχία.

Λαμβάνοντας κατόπιν τό Μέγα καί Ἀγγελικό Σχῆμα καί λίγο ἀργότερα τόν δεύτερο βαθμό τῆς ἱερωσύνης, ἄρχισε νά φαίνεται πῶς ἔντονα ὁ πνευματικός του ἀγῶνας καί ἡ ἱεροπρέπειά του. Ὁ σεβάσμιος Ἱερομόναχος Ἀρσένιος (ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ὀνόματός του ἐγίνε στή Μεγαλοσχημία) μέ τή μακριά γενειάδα καί τό πάντοτε χαμογελαστό πρόσωπο, ἦταν ὁ μοναχός πού ξεχώριζε ἀπό ὅλη τὴν Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς Μαχαιρᾶ.

Μέ τὴν ἐκλογή τοῦ Γέροντάς μας Ἀθανασίου στό Μητροπολιτικό θρόνο τῆς Λεμεσοῦ, οἱ Πατέρες τῆς Μονῆς διακρίνοντας καί ἐκτιμώντας τά πολλά χαρίσματα τοῦ π. Ἀρσενίου, προσβλέπουν σ' αὐτόν ὡς τόν πλέον ἄξιο διάδοχό του καί νέο Πατέρα καί Ἠγούμενο τῆς Μονῆς μας. Ἔτσι παμφηφεῖ ἐκλέγεται πανηγυρικά Ἠγούμενος τῆς Μονῆς.

Μέ πολύ ἱερό ζῆλο καί ἐνθουσιασμό συνεχίζει τό πολὺπλευρο ἔργο πού εἶχε ἀρχίσει ὁ

προκάτοχος και Γέροντάς του, πάντοτε βέβαια ζητώντας την πολύτιμη πείρα και την απλανή καθοδήγηση και συμβουλή του. Με πολλή πατρική αγάπη φέρεται προς όλους τους Πατέρες και Άδελφούς της Μονής. Η παρουσία του ανάμεσά τους απλή και απείριτη και η θέση του «ὡς ὁ διακονῶν». Πάντοτε ενδιαφερόταν για την πνευματική πρόοδο τῶν Ἀδελφῶν καὶ ἡ ἀκρίβεια καὶ συνέπειά του στὶς μοναχικὲς ὑποσχέσεις καὶ κανόνες ἦταν τὸ καλύτερο παράδειγμα γιὰ ὅλους μας. Συνέχισε τὴν κτιριακὴ ἀνακαίνιση καὶ ἐπαύξηση τῆς Μονῆς με πολλὴ μελέτη καὶ προσοχή, ὥστε σὲ λίγα χρόνια νὰ τὴν καταστήσει διπλάσια κτιριακά, ἀλλὰ καὶ πανέμορφη στὴν ὄψη.

Με πολλὴ αγάπη δεχόταν τὸν καθένα στὴ Μονὴ καὶ κανεὶς πού εἶχε ἀνάγκη στὴν πνευματική, ἀλλὰ καὶ ὑλικὴ βοήθειά του καὶ δὲν ἔφευγε χωρὶς νὰ πάρει ὅ,τι ζητοῦσε. Ἀπλόχερα καὶ ταπεινὰ πρόσφερε στὸν πονεμένο συνάνθρωπό του ἀπὸ τὸν πλοῦτο τῆς ἀγαπῶσας καρδίας του. Ἡ ἔκφραση τῆς ἐλεήμονος καρδίας του δὲν εἶχε ὅρια, ἀλλὰ ἔφτανε ἀκόμη καὶ μέχρι τὸ ἐξωτερικό.

Τὸ γνήσιο ἐκκλησιαστικὸ του φρόνημα καὶ ἡ αγάπη του γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔγνοιά του γι' αὐτήν, ἔκφραζόταν ποικιλοτρό-

πως. Ἐξάλλου ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἀναγνωρίζοντας τὶς ἱκανότητές του καὶ τὸ γνήσιο ἐνδιαφέρον του γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν, τοῦ ἀνέθετε σοβαρὰς ἀποστολές. Ἡ τελευταία καὶ κυριώτερη ἦταν ὁ διορισμός του ὡς Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὰ σχετιζόμενα μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου Εὐρωπαϊκά θέματα.

Ὁ ἀείμνηστος Γέροντας Ἀρσένιος εἶχε πάντοτε στὸ νοῦ τὸ πατερικὸ λόγο: « Ἀρσένιε δι' ὃ ἐξῆλθες » καὶ ἔτσι εἶχε στὴ συνείδησή του τὴ μοναχικὴ του ιδιότητα καὶ τὸν σκοπὸ τῆς μοναχικῆς του κλήσεως. Ἀγαποῦσε πολὺ τὸν μοναχισμό καὶ ταπεινὰ καυχόταν ἐν Κυρίῳ γιὰ τὴ μοναχικὴ του κλήση καὶ ἐπιλογή. Ὅταν ὀλοκληρώθηκαν οἱ οἰκοδομικὲς ἐργασίες τῆς ἀνακαίνισεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ ζητήθηκε ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη μας μικρὴ ὁμάδα μοναχῶν γιὰ ἐπ'ἀνδρωσὴ τῆς Μονῆς, ὁ μακαριστὸς Ἡγούμενος Ἀρσένιος ἀνταποκρίθηκε θετικά. Λυπήθηκε βέβαια ἀνθρωπίνως γιὰ τὸν χωρισμὸ μας, ἀλλὰ χαίροταν πού μία ἀκόμη Μονὴ θὰ λειτουργοῦσε καὶ θὰ δοξαζόταν τὸ Πανάγιο Ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

Ἐγραφε ἀνάμεσα στὰ ἄλλα στὸν κώδικα τῆς Μονῆς μας σὲ μιά ἀπὸ τὶς ἐπισκέψεις του, τὸν Ἰανουάριο τοῦ 2004:

« Εἶναι μεγάλη ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐλογία πού τὰ τέκνα τοῦ μακαρίου Γέροντος Ἰωσήφ τοῦ Ἡσυχαστῆ αὐξάνονται καὶ καρποφοροῦν στὴ μαρτυρικὴ μας πατρίδα. Εὐχόμαστε στοὺς ἀγαπητούς μας ἀδελφούς πλουσίαν τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ στοὺς μοναστικούς τους ἀγῶνες καὶ στὴν κατὰ Θεὸν πολιτείαν ».

Ἡ πολυποικίλος βοήθεια καὶ συμπαράστασή του στὸ ξεκίνημα τῆς Μονῆς μας μεγάλη καὶ ἀνεκτίμητη. Πάντοτε πρόθυμος καὶ με πολλὴ ταπείνωση καὶ ἀδελφικὴ αγάπη νὰ προσφέρει ἀπὸ τὴν πείρα καὶ τὶς γνώσεις του γιὰ τὴν καλύτερη ὀργάνωση καὶ πορεία τῆς Μονῆς καὶ Ἀδελφότητάς μας.

Εἶναι πραγματικὰ πολὺ δύσκολο μέσα σὲ λίγες γραμμὲς νὰ περιγράψω τὸ μέγεθος τῆς

προσωπικότητας καί τῶν χαρισμάτων τοῦ π. Ἀρσενίου, ἀλλά καί νά ἐκφράσω τό πῶς ἐξῆσα καί τί νοιώθω γιά τόν πολυαγαπητό ἀδελφό μου. Πραγματικά ὁ θάνατός του ἔχει πληγώσει ἀφάνταστα ὅλους μας καί ὁ πόνος τοῦ χωρισμοῦ εἶναι βαρύν. Ὅμως ὡς χριστιανοί καί κυρίως ὡς μοναχοί πού εἴμαστε καί γνωρίζοντας τοὺς πνευματικούς του ἀγῶνες καί κόπους πιστεύουμε καί ἐπιζούμε ὅτι ὁ Πανάγαθος Θεός θά τόν κατατάξει μετὰ τῶν δικαίων.

Νομίζω ὅτι οἱ ἱαμβικοί στίχοι πού ἔχει γράψει ὁ πνευματικός του Πατέρας καί Γέροντάς μας Μητροπολίτης Λεμεσοῦ Ἀθανάσιος καί ἔχουν τοποθετηθεῖ πάνω στόν τάφο τοῦ π. Ἀρσενίου, θά μπορούσαν μέ τόν πίο γλαφυρό τρόπο νά ἀποτελέσουν τόν ἐπίλογο τῆς ταπεινῆς μου μαρτυρίας καί νά ἐκφράσουν τόσο τήν πνευματική πορεία στή μοναχική ζωὴ ὅσο καί τό περιεχόμενο τῆς καρδιάς τοῦ μακαριστοῦ μας ἀδελφοῦ καί Γέροντος π. Ἀρσενίου:

«ΣΥ ΠΡΩΤΟΣ ΗΛΘΕΣ ΩΔΕ
ΥΠΑΚΟΗΣ ΖΥΓΟΝ ΑΙΡΩΝ
ΣΥ ΠΡΩΤΟΣ ΕΞ ΗΜΩΝ
ΧΡΙΣΤΩ ΜΕΤΕΣΤΗΣ ΧΑΙΡΩΝ
ΧΡΙΣΤΟΥ ΑΓΑΠΗΣ ΠΥΡ
ΕΝ ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΡΔΙΑ ΣΟΥ ΗΨΑΣ
ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΝΥΝ
ΚΑΘΟΡΑΣ ΥΠΑΚΟΗΣ ΖΥΓΩ ΑΘΛΗΣΑΣ»

Διηγησιαί "Εκδοση «Ο ΤΗΡΩΝ".

Ὁ φιλάγιος μακαριστός Γέροντας Ἀρσένιος Μαχαιριώτης.

 μακαριστός π. Ἀρσένιος Μαχαιριώτης κατὰ κόσμον Νικόλαος Πάτσας γεννήθηκε τό 1969. Τό 1986 μετέβηκε στήν Θεσσαλονίκη γιά νά σπουδάσει Θεολογία. Ἀπό νεαρῆς ἡλικίας εἶχε πολλή ἀγάπη Θεοῦ τήν ὁποία στή μετέπειτα ζωὴ του τήν αὗξησε ἀκόμα περισσότερο. Εἶχε ἀγάπη γιά τόν μοναχισμό καί

βίωσε τήν ἰδιαίτερη αὐτή κλήση καί ἔλξη ἀπό τόν Θεό. Ἐπισκεπτόταν τό Ἅγιον Ὄρος καί εἰδικά τήν Νέα Σκήτη καί τήν Μονή Βατοπαϊδίου καί συνδέθηκε μέ τόν μακαριστό Γέροντά μας Ἰωσήφ. Ἐτσι καί ἐμεῖς τόν γνωρίσαμε προσωπικά ἀπό τήν Νέα Σκήτη ὅταν ἦταν φοιτητής. Θυμόμαστε ὅτι ἄκουγε μέ πολύ πόθο τοὺς λόγους τοῦ Γέροντός μας Ἰωσήφ. Συνδέθηκε καί ἔγινε πνευματικό τέκνο τοῦ νῦν Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου. Στό κονάκι μας στίς Καρυές μέ τήν εὐλογία τῆς Μονῆς μας ἔλαβε ρασοευχή καί ἔγινε μοναχός ἀπό τόν τότε Πρῶτο τοῦ Ἁγίου Ὄρους καί νῦν Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιο. Τό 1992 μέ εὐλογία τοῦ Γέροντός μας Ἰωσήφ καί μετὰ ἀπό πρόσκληση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κυροῦ Χρυσοστόμου Α', μαζί μέ τόν π. Ἀθανάσιο, τόν π. Ἰσαάκ καί τόν π. Νικόλαο μετέβησαν στήν Μονή τῶν Ἱερέων στήν Πάφο. Τήν ἐπόμενη χρονιά, τό 1993, ἐπάνδρωσαν τήν Ἱερά Μονή Μαχαιρᾶ, τήν ὁποία καί μετέτρεψαν σέ κοινόβιο.

Ὁ π. Ἀρσένιος εἶχε καθαρὴ ζωὴ, εἶχε καθαρότητα καρδιάς. Ἀγαποῦσε τοὺς ἀγίους, ἦταν φίλος μέ τοὺς ἀγίους καί προσπαθοῦσε νά μιμηθεῖ τόν βίο τους. Ἦταν φιλακόλουθος, ἀγαποῦσε τή Θεία Λατρεία, ἀλλά εἶχε καί ἀσκητικό φρόνημα.

Στό Ἅγιον Ὄρος ἂν καί ἔμεινε γιά λίγο διάστημα, ἔλαβε ὁμως τό ἀκραιφνές ἀγιορείτικο πνεῦμα. Ἦταν ἀφοσιωμένος στίς ὑποθήκες καί στή γραμμὴ τοῦ μακαρίου Γέροντος Ἰωσήφ τοῦ Ἠσυχαστοῦ, τοῦ πνευματικοῦ γενάρχου τῆς συνοδείας μας.

Στήν Κύπρο δέχθηκε τή χάρη τῆς ἱερωσύνης. Ἐνῶ τό 1999, ὅταν κατὰ Θεοῦ εὐδοκία ὁ Ἠγούμενος Μαχαιρᾶ ἀρχιμ. Ἀθανάσιος προήχθη σέ Μητροπολίτη Λεμεσοῦ, ὁ π. Ἀρσένιος χωρίς ὁ ἴδιος νά τό ζητήσει καί νά τό ἐπιδιώξει, ἀλλά καθ' ὑπακοήν, ἔγινε ὁ νέος Ἠγούμενος τῆς Μονῆς Μαχαιρᾶ. Παρόλο τό νεαρό τῆς ἡλικίας του, ἡ Μονή Μαχαιρᾶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του σημείωσε σημαντικὴ πνευματικὴ προκοπή, ἀλλά καί ἡ Ἀδελφότητα αὐξήθηκε μέ τήν συνεχὲς προσέλευση νέων μοναχῶν στή Μονή, σέ

βαθμό μάλιστα πού πατέρες του Μαχαιρά επάνδρωσαν τό 2003 τήν 'Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμού.

Στίς 11 Σεπτέμβρη 2004, μεταβαίνοντας στο "Άγιον Όρος, συνοδεύοντας τόν Μακαριστό Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας κυρό Πέτρο Ζ', μέ σκοπό νά παραστοῦν στήν πανήγυρη τῆς Τιμίας Ζώνης στήν Μονή Βατοπαιδίου, τό ἐλικόπτερο πού τούς μετέφερε κατέπεσε πλησίον τῶν ἀκτῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, μέ ἀποτέλεσμα νά σκοτωθοῦν ὅλοι οἱ ἐπιβαίνοντες σέ αὐτό. Ἔτσι, ἐκτός ἀπό μάρτυρας τῆς συνειδήσεως ὁ π. Ἀρσένιος ἀξιώθηκε καί τοῦ μαρτυρίου τοῦ αἵματος. Ἡ ὑπακοή του καί ἡ θυσία του αὐτή τόν ἀνέδειξαν ὡς πνευματικό θεμέλιο γιά τή Μονή του. Κάθε πνευματικός ἄνθρωπος δοκιμάζεται μέσα ἀπό τό καμίι τῶν θλίψεων καί τῶν πειρασμῶν. Ὁ π. Ἀρσένιος ἔδωσε ἐφάπαξ ἐξετάσεις καί τίς πέρασε μέ ἄριστα μέσω αὐτῆς τῆς μαρτυρικῆς δοκιμασίας του. Ἔτσι ὁ ἴδιος ὡς τό θεσμικό ὄργανο, ὁ πνευματικός ἡγέτης τῆς Μονῆς του ἐγινε ἡ αἰτία νά ριζώσει πνευματικά, νά ἀποκτήσει γερά πνευματικά θεμέλια τό μοναστικό καθίδρυμα τῆς Παναγίας τοῦ Μαχαιρά.

Ὁ Γέροντάς μας Ἰωσήφ Βατοπαιδινός, τό 2005, θέλοντας νά τιμήσει τή μνήμη τοῦ πνευματικοῦ του ἐγγόνου, τοῦ ἀφιέρωσε τό ἐκδοθέν ὑπό τῆς Μονῆς μας βιβλίο του: «Θείας Χάριτος Ἐμπειρίες...».

Ἄς ἔχουμε τήν εὐχή του.

Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς καί Σεβασμίας
Μεγίστης Μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου
Ἀρχιμ. Ἐφραίμ.

Ἀγάπησε τόν Χριστό καί ὁ Χριστός ἠγάπησεν αὐτόν.

Ὁ μακαριστός καθηγούμενος πατήρ Ἀρσένιος ὑπῆρξε χαρισματικός κληρικός, δραστήριος, πολυσχιδής, φιλόξενος καί ἀγαπητός.

Πνευματικό ἀνάστημα τοῦ Μητροπολίτου Λεμεσοῦ, συνέχισε τό ἔργο πού ὁ Γέροντάς του Ἀθανάσιος τοῦ ἀνέθεσε. Ἡ Ἱερά Μονή Μαχαιρά τῆς Κύπρου συνέχισε καί ἐπί ἡγουμενίας πατρός Ἀρσενίου νά εἶναι σύγχρονος φάρος Ὁρθοδοξίας καί πόλος ἔλξης τῶν ψυχῶν πρός τήν ἐν Χριστῷ ζωή, τήν ἀληθινή πρόοδο καί τήν δόξα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ἕως καί σήμερα.

Μέ τό ξαφνικό πέρασμά του εἰς αἰωνίους μονάς, ἡ μορφή του παραμένει ἀνεξίτηλη στή μνήμη μας, γιά τήν πλούσια προσφορά του στούς ἀγῶνες ὑπέρ τῆς Πίστεως καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀγάπησε τόν Χριστό καί ὁ Χριστός ἠγάπησεν αὐτόν καί τόν ἐκάλεσε κοντά Του διά νά τόν καταστήσει ὡς ἕνα μυρίπνοο ἄνθος τοῦ Παραδείσου. Ἡ μνήμη του ἄς εἶναι αἰωνία καί ἄς εὐχεται μέσα ἀπό τόν Παράδεισο καί δι' ἡμᾶς τούς ἀναξίους καί ἁμαρτωλούς.

Ὁ Καθηγούμενος
Ἀρχιμ. Νεκτάριος Μουλατσιώτης.

Εἰς Ὁρος Μικρόν

Ἕνα πάρα πολύ ἀφέλιμο DVD ἐπιμελημένο ἀπό τήν Ἱερά Μονή Τιμίου Σταυροῦ Δυτικῆς Βιργινίας. Παρουσιάζει στιγμές ἀπό τήν μοναστική ζωή τους καί χαρίζει πνευματικά μηνύματά σέ ὅλους. Διατίθεται ἀπό τήν Ἱερά Μονή μας διασκευασμένο μέ ἑλληνικούς ὑπότιτλους.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΜΕ τά ὕπουλα σχέδια τῆς «παγκόσμιας ἐλίτ»

τοῦ κ. Γεωργίου Βλάχου

Τί μπορούμε
νά κάνουμε σάν
εὐσυνείδητοι
πολίτες καί
χριστιανοί

Ἐχει διαπιστωθεῖ ὅτι, ἡ πραγματική ἐξουσία στὸν κόσμο πού ζοῦμε, βρίσκεται σέ μία «Παγκόσμια ἐλίτ» ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ ἡγετικά στελέχη:

α) μεγάλων πολυεθνικῶν,

β) μεγάλων τραπεζῶν καί γ) διαφόρων παγκόσμιων ὁργανώσεων (Τριμερής ἐπιτροπή, Τεκτονισμός, Λέσχη Μπίλντερμεργκ, Λέσχη τῆς Ρώμης, Συμβούλιο Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων, Παγκόσμια Συνταγματική καί Κοινοβουλευτική Ἑνωση, Ν.Α.Τ.Ο., Κεντρική Τράπεζα Διεθνῶν Διακανονισμῶν, Διεθνές Νομισματικό Ταμεῖο, Παγκόσμιο Οἰκονομικό Φόρουμ, Παγκόσμια Ὁργάνωση Ἐμπορίου καί ἄλλες).

Ἡ παγκόσμια ἐλίτ δίνει τίς ἐντολές στίς κυβερνήσεις τῶν διαφόρων χωρῶν οἱ ὁποῖες τίς ἐκτελοῦν. Δηλαδή, οἱ περισσότερες κυβερνήσεις εἶναι ἐντολοδόχοι καί ἐκτελεστές τῶν ἐπιταγῶν τῆς «Παγκόσμιας ἐλίτ» στήν ὁποία εἶναι ὑποταγμένοι. Λίγες εἶναι οἱ κυβερνήσεις πού ἀρνοῦνται καί γνωρίζουμε καλά ὅσοι ἀσχολοῦμαστε μέ αὐτά, τί παθαίνει κάθε κυβέρνηση ἡ ὁποία ἀρνεῖται νά ἐκτελέσει τίς ἐπιταγές τῆς παγκόσμιας ἐλίτ, τῆς ὁποίας τά συνθήματα εἶναι ἡ «ΝΕΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΑΞΗ» καί ἡ «ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ». Ὅσοι κυβερνῆτες πῆγαν κόντρα στίς ἐντολές τῆς παγκόσμιας ἐλίτ καί προσπάθησαν νά ἐφαρμόσουν κάτι ἐναντία

στά συμφέροντά τους, ἀπομακρύνθηκαν ἀπὸ τὴν ἐξουσία εἴτε μέ δόλιο τρόπο πρόκλησης ἐκλογῶν, εἴτε μέ πρόκληση πολέμου (Μιλόσεβιτς, Σαντάμ Χουσεΐν, Καντάφι κλπ).

Ἀξίζει νά σημειώσουμε ὅτι ἀπώτερος στόχος τῆς παγκόσμιας ἐλίτ εἶναι ἡ δημιουργία Παγκόσμιας Κυβέρνησης, μέ παγκόσμιο σύνταγμα τό ὁποῖο ἤδη ἔχουν ἔτοιμο, παγκόσμιο νόμισμα καί ἄλλες ἐνέργειες. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐπιδιώκουν παγκόσμια κυβέρνηση καί αὐτό ἐνισχύεται ὄχι μόνο ἀπὸ τά στοιχεῖα πού ὑπάρχουν ἀλλά καί ἀπὸ τίς ὁμολογίες τῶν διαφόρων κυβερνητῶν καί μελῶν κυβερνήσεων. Ἀρκετές φορές ἔχουν ὁμολογήσει «τὴν ἀνάγκη παγκόσμιας διακυβέρνησης», χωρίς νά διαισθάνονται τί ἀρνητικές ἐπιπτώσεις θά ἔχει γιὰ τά ἔθνη καί τοὺς λαοὺς ἡ δημιουργία τῆς.

Μέθοδοι πού ἤδη χρησιμοποιοῦν ἐν μέρει

καί θά συνεχίσουν νά χρησιμοποιοῦν εἶναι: α) μέσω τῆς τεχνολογίας: Πρόγραμμα L.U.C.I.D. (εἶναι αὐτό πού παρακολουθεῖ τοὺς ἀνθρώπους μέ ἠλεκτρονικό τρόπο, θά ἐπιβάλλει τήν ἐμφύτευση βιοκυκλωμάτων καί τό χάραγμα πού ἀναφέρεται στήν Ἀποκάλυψη τοῦ Εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη). Πρόγραμμα Κυανή Ἀκτίνα (τό πρόγραμμα αὐτό κυρίως θά χειραγωγεῖ τίς μάζες μέ τήν τεχνολογία προβολῆς ὁλογραμμάτων), β) μέσω τοῦ ἐλέγχου τῆς παγκόσμιας οἰκονομίας (πρωταρχικό ρόλο παίζουν οἱ μεγάλες τράπεζες, οἱ μεγάλες πολυεθνικές, καί διάφορες παγκόσμιες ὁργανώσεις ὅπως: Κεντρική Τράπεζα Διεθνῶν Διακανονισμῶν, Διεθνές Νομισματικό Ταμεῖο, Παγκόσμιο Οἰκονομικό Φόρουμ, Παγκόσμια Ὑπὸ Ὑπόθεσιν Ἐμπορίου καί ἄλλες), καί γ) μέσω τοῦ ἐλέγχου τῆς πληροφόρησης.

Ὅμως ὁ δόλιος καί ὑπουλός τρόπος μέ τόν ὁποῖο θά πετύχουν τήν παγκόσμια κυβέρνησή τους, θά εἶναι ὁ ἑξῆς: Μετά ἀπό παγκόσμιο κράχ τό ὁποῖο ἡ παγκόσμια ἐλίτ θά προκαλέσει μέ τεχνητό τρόπο, θά γίνῃ μεγάλος πανικός καί ἀναστάτωση στά κράτη καί λαούς τῆς γῆς. Θά τά ἔχουν ὅλοι χαμένα καί θά βρίσκονται σέ ἀπόγνωση. Τότε ἡ ἴδια ἡ παγκόσμια ἐλίτ θά σερβίρει τήν ἰδέα: Βλέπετε; δέν πάει πιά ἄλλο ἢ κατάσταση. Τά κράτη ἢ ἑνώσεις δέν μποροῦν νά λύσουν τά προβλήματα. Χρειάζεται μιὰ παγκόσμια κυβέρνηση, ἡ ὁποία θά ἀναλάβει τή λύση τῶν παγκόσμιων προβλημάτων. Στή συνέχεια θά ἰσχυριστοῦν ὅτι παγκόσμια κυβέρνηση χωρίς παγκόσμιο σύνταγμα καί παγκόσμιο νόμισμα δέν γίνεται. Τότε θά παρουσιάσουν τό παγκόσμιο σύνταγμα τό ὁποῖο ἤδη ἔχουν ἑτοιμο καί θά ἀπαιτήσουν ἀπό ὅλα τά κράτη τῆς γῆς νά τό ἐπικυρώσουν. Ὅσα δέν τό ἐπικυρώσουν θά ἐκβιασθοῦν μέ οἰκονομικό τρόπο (δέν θά τοὺς δίνονται δάνεια). Στή συνέχεια θά ἐπιβάλλουν τό παγκόσμιο νόμισμα τό ὁποῖο ἔχουν ἑτοιμο (τό ἔχουν ἤδη παρουσιάσει καί ὀνομάσει «GLOBO») καί κάποιες ἄλλες ἐνέργειες.

Ἡ παγκόσμια αὐτή κυβέρνηση ἡ ὁποία εἶναι προαιώνιος στόχος τῶν Σιωνιστῶν καί τῆς Παγκόσμιας Ἐλίτ ἀργότερα, μὴ νομίζετε ὅτι θά μείνῃ γιά πολὺ καιρό στήν ἐξουσία μέ δημοκρατικό τρόπο. Γρήγορα θά ἐξελιχθεῖ σέ παγκόσμια δικτατορία... Ἡγέτης τῆς παγκόσμιας δικτατορίας θά εἶναι ὁ Ἀντίχριστος πού ὁ Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ἔχει προφητεύσει στήν Ἀποκάλυψη καί ὀρισμένοι Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας ἐπιβεβαιώνουν γι' αὐτόν.

ΤΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

Εἶναι πολὺ δύσκολο νά ἀποτρέψουμε τή δημιουργία μιᾶς Παγκόσμιας Κυβέρνησης καί ὅλων ὧν ἀκολουθήσουν. Αὐτά θά γίνουν μελλοντικά καί θά τά ἐπιτρέψει ὁ Θεός λόγω τῆς ἀποστασίας τῆς ἀνθρωπότητας.

Εἶναι καιρός, ὁ λαός αὐτοῦ τοῦ ἔθνους νά ἀφυπνισθεῖ, νά μετανοήσῃ καί νά προσεγγίσει τόν Θεό. Νά προσεύχεται πρὸς τόν Θεό γιά τό ἔθνος μας καί τόν κόσμο, καί νά βοηθήσῃ νά ἐκλεγοῦν ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ σέ δημόσιες θέσεις.

Σάν πολῖτες τῆς Ἑλλάδος πού τὰ δικαιώματά μας προστατεύονται ἀπὸ τό Σύνταγμά μας, δέν ἐπιθυμοῦμε νά γίνουμε «Παγκόσμιοι Πολῖτες», τιθέμενοι κάτω ἀπὸ τήν ἐξουσία μιᾶς Παγκόσμιας Κυβέρνησης κι ἐνός Παγκόσμιου Συντάγματος. Δέν εἶναι ὑποχρέωση τῆς χώρας αὐτῆς νά μπεῖ κάτω ἀπὸ τόν ἑλεγχό μιᾶς Παγκόσμιας Κυβέρνησης. Ἐάν γίνῃ κάτι τέτοιο μέ τή συνεργασία μας, τότε δέν θά εἴμαστε μόνο ἀντισυνταγματικοί καί ἀνθέλληνες ἀλλὰ καί ἐξαιρετικά ἐπικίνδυνοι στίς θρησκευτικές καί πολιτικές ἐλευθερίες τῶν πολιτῶν. Νά πράξουμε ὅ,τι εἶναι δυνατόν ἀπὸ τή θέση μας γιά νά προστατεύσουμε τήν κυριαρχία αὐτοῦ τοῦ ἔθνους.

Δέν θέλουμε νά ἀποτελέσουμε τμήμα μιᾶς «Παγκόσμιας Κυβέρνησης», ἀλλὰ νά εἴμαστε ἓνα ἀνεξάρτητο καί κυρίαρχο κράτος. Οἱ πρόγονοί μας ἀγωνίσθηκαν σκληρὰ γιά τήν θρησκευτική καί πολιτική ἐλευθερία τοῦ ἔθνους μας. Μετά ἀπό τόσους αἰῶνες ἀγῶνων νά πα-

ραμείνουμε ελεύθεροι, θά ἦταν προδοσία νά κλονισθοῦν οἱ θεμελιώδεις ἀρχές καί νά ὑποταχθοῦμε στήν ἐξουσία ἄλλων.

Θέλουμε ἀνεξάρτητα καί ἰσχυρά κράτη πού τό καθένα χωριστά θά σέβεται τήν κυριαρχία τῶν ἄλλων.

Ὅλα αὐτά τά ἀναφέρουμε γιά νά σᾶς ἐνημερώσουμε καί ὄχι νά σᾶς προκαλέσουμε ἄγχος καί ἀπαισιοδοξία γιά τό μέλλον. Ὅλοι μας, σέ ἀτομικό καί ἐθνικό ἐπίπεδο, πρέπει νά ἀποκτήσουμε συνείδηση, νά ἀλλάξουμε νοοτροπία καί νά πάψουμε νά εἴμαστε μέσα στόν ἐγωϊσμό καί στή διαφθορά. Αὐτό ἰσχύει καί γιά τούς πολιτικούς, εἴτε εἶναι στήν κυβέρνηση, εἴτε εἶναι ἀπλοί βουλευτές, καί γιά τούς ἀπλούς πολίτες.

Αὐτά πού ἔχουν μεγάλη σημασία εἶναι:

1) Νά μή σταματήσουμε τόν ἀγῶνα μας γιά ἓνα καλύτερο αὐριο καί νά ἀσχολούμαστε μέ τά κοινά προβλήματα ὅσο μπορεῖ ὁ καθένας.

2) Νά βοηθοῦμε τό συνάνθρωπό μας.

3) Νά ἔχουμε πίστη στόν Θεό πού μᾶς δημιουργεῖ καί σάν χριστιανοί νά ἐνισχύουμε αὐτήν τήν πίστη μέ προσευχή, ἐκκλησιασμό καί Θεία Κοινωνία.

4) Νά ἀρχίσουμε σιγά-σιγά νά καταλαβαίνουμε ὅτι, τό νόημα τῆς ζωῆς δέν εἶναι μόνο τά ἀπαραίτητα καί βασικά ὅπως: υἱεία, ἐργασία, οἰκογένεια, πολιτικοί ἀγῶνες, ἀλλά ὁ ἀπώτερος στόχος μας σάν χριστιανοί εἶναι νά κερδίσουμε τήν αἰώνια Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

♦ α) 18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2011 ἡμέρα Κυριακή καί ὥρα 5:00 μ.μ. Ξεκινᾷ ἡ Παράκληση στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί στίς 5.30 μ.μ. θά ὁμιλήσει ὁ Γέροντας Νεκτάριος Μουλατσιώτης μέ ἐπίκαιρο θέμα, στήν αἴθουσα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Μαρίνας Ἡλιούπολης. Στίς 8 μ.μ. στόν ἴδιο χῶρο θά ἀκολουθήσει ὁμιλία ἀπό τό Γέροντα καί τόν π. Αὐγουστῖνο γιά νέους καί νέες ἄνω τῶν 18 ἐτῶν.

♦ γ) 10-11-12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ (Παρασκευή-Σάββατο-Κυριακή)
θά βρισκόμαστε μέ τά μοναστηριακά ἐργόχειρά μας στήν οἰκία τῆς κας Ἑλένης Κυριακάκη, Τερφιθέα Γλυφάδας (Αττικής 26, 2ος ὄροφος). Ὅσοι εἴσθε κοντά καί ἐπιθυμεῖτε μπορεῖτε νά ἔλθετε νά σᾶς δοῦμε καί νά δεῖτε ἀπό κοντά τά ἐργόχειρά μας. Πληροφορίες στά τηλ. 26340-44391, 6973736422 καί 210-96.42.165

♦ β) 17-18-19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ (Παρασκευή-Σάββατο-Κυριακή)
θά βρισκόμαστε μέ τά μοναστηριακά ἐργόχειρά μας στήν οἰκία τῆς κας Κων/νας Στιβακτάκη, οἰκισμός Βγένα Ραφήνας, ὁδός 108. Ὅσοι εἴσθε κοντά καί ἐπιθυμεῖτε μπορεῖτε νά ἔλθετε νά σᾶς δοῦμε καί νά δεῖτε ἀπό κοντά τά ἐργόχειρά μας. Πληροφορίες στά τηλ. 26340-44391, 6973736422 καί 22940-77476.

Άπό τίς ἐπιστολές
(ἀπαντήσεις σέ ζητήματα
προσωπικά) τοῦ Ἀγίου
Νικολάου Βελιμίροβιτς

Σέ πτώχευση...

Ὁ πλοῦτος δέν γεννήθηκε
μαζί σου. Στόν δρόμο τῆς ζωῆς
σου τόν βρήκες. Καί σέ ἀκολου-
θεῖ. Στό τέλος ὅμως ὅλοι οἱ
ἄνθρωποι τόν ἀποχωρίζονται!
Ἐσένα σέ ἄφησε, πρίν ἔλθει τό
τέλος σου. Καί αὐτό εἶναι πού
σέ πικραίνει.

Αὐτό ὅμως εἶναι γιά σένα μεγάλο
κακό.

Φτώχηνες ἀπό ἐπίγεια. Καιρός νά πλου-
τίσεις στά ἐπουράνια.

Μοῦ γράφεις, ὅτι ἔπεςες σέ πτώ-
χευση· καί ὅτι ὅλοι οἱ φίλοι σου σέ
ἐγκατέλειψαν! Ὁ ἓνας γυρίζει τό
κεφάλι τοῦ ἄλλου καί ὁ ἄλλος ἀπό μακριά σέ
δείχνει μέ τό δάκτυλό του! Μόνο ἡ πίστη σοῦ
ἀπέμεινε. Καί αὐτή σέ συγκρατεῖ· νά μή τρελ-
λαθῇς! Νά μή κάνεις κακό στόν ἑαυτόν σου!
Ἔχασες τήν περιουσία σου. Ὁχι ὅμως καί
τήν ἀνθρωπιά σου.

Μοῦ γράφεις, ὅτι ἐργάστηκες
ἐντιμα. Ἡ τιμιότητα εἶναι ἡ πιό
καλή προσπάθεια αἰώνιας ἀντα-
μοιβῆς. Μή τήν τιμιότητα ὁ ἄνθρωπος μπο-
ρεῖ νά πλουτίσει, ἀλλά καί νά φτωχήνει.
Ἀντίθετα· μέ τόν πλοῦτο δέν μπορεῖ νά αὐξή-
σει οὔτε τήν τιμιότητά του· οὔτε τήν ἀνθρω-
πιά του!

“Οποιος τὰ βλέπει διαφορετικά, δέν σκέφτεται καλά. Δέν βαδίζει σύμφωνα μέ τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά σύμφωνα μέ τούς ἀρχαίους, πού τόν ἄνθρωπο τόν μετροῦσαν ἀνάλογα μέ τό χρυσάφι πού εἶχε! Μά ὁ Χριστός, γι’ αὐτό σταυρώθηκε στόν Γολγοθᾶ! Γιά νά καταργήσει αὐτό τό βάρβαρο ζύγισμα τῶν ἀνθρώπων! Γιά νά φέρει στόν κόσμο ἕνα ἄλλο μέτρο ἠθικῆς καί πνευματικῆς ἀξιολόγησης! Κατά τό μέτρο τοῦ Χριστοῦ, λοιπόν, ἐκεῖνο πού δίνει ἀξία στόν ἄνθρωπο, δέν εἶναι ἡ παλίρροια τοῦ πλούτου καί ἡ ἄμπωτις τῆς φτώχειας, ἀλλά ἡ ΑΓΑΠΗ, ἡ στροφή πρὸς τόν νόμο τοῦ Θεοῦ. Γιατί αὐτά δέν χάνονται, ὅταν τό νεκρό σῶμα τεθῇ στόν τάφο, ἀλλά ἐξακολουθοῦν νά ὑπάρχουν καί πέραν τοῦ τάφου!

Τό ὅτι σέ ἄφησαν οἱ φίλοι σου, καί ἄλλοι σοῦ γυρίζουν τήν πλάτη, ἄλλοι σέ δείχνουν μέ τό δάχτυλο, εἶναι βέβαια θλιβερό. Ταυτόχρονα ὁμως μᾶς δείχνει, πόσο εἶναι ἀσταθῆ τὰ ἀνθρώπινα. “Ὅταν ἦταν ὁ Χριστός στόν Σταυρό, τὰ πλήθη, πού λίγο πρίν φώναζαν τό «Ὡσαννά!», Τόν ἐχλεύαζαν καί Τόν ἔβριζαν· καί οἱ ἄρχοντες τῶν Ἑβραίων Τόν βλασφημοῦσαν! Ἐσύ νά χαίρεις, γιατί αὕτη ἡ δική σου σταγονίτσα πίκρας μοιάζει μέ τό πέλαγος τῆς πίκρας τοῦ Σωτῆρα μας στόν Σταυρό.

Φρόντισε νά κρατᾷς τήν πίστη σου στόν Χριστό. Φύλαξέ την, γιά νά σέ φυλάει! Καί οἱ δύσκολες αὐτές μέρες θά φύγουν σάν τήν καταιχινιά! Κοίταξε: Ὁ ἄνθρωπος κρατάει τό μπαστούνι. Καί τό μπαστούνι στηρίζει τόν ἄνθρωπο. Μερικοί βέβαια τό κρατοῦν γιά ὁμορφιά. Μά οἱ πιο πολλοί τό ἔχουν γιά στήριγμα στόν δύσκολο δρόμο τους. Ἐτσι καί ἡ πίστη εἶναι καί κόσμημα καί στήριγμα. Ὅταν

ῥῆσουν πλούσιος τήν εἶχε πιο πολύ γιά στολίδι. Τώρα τήν ἔχεις σάν τό πιο ἀναγκαῖο σου στήριγμα. Ἡ πίστη πού στηρίζει, εἶναι πιο θερμή καί πιο δυνατή, ἀπό τήν πίστη πού ἀπλῶς στολίζει!...

Φοβᾶσαι, γράφεις, μήπως τρελλαθεῖς! Σοῦ ἀπαντῶ: Κανείς δέν τρελλάθηκε ἀπό φτώχεια. Ἀπό τὰ πλούτη τρελλάθηκαν πολλοί.

Φοβᾶσαι λές, μήπως κάνεις κάποιον κακό στόν ἑαυτόν σου! Τήν αὐτοκτονία ἐννοεῖς; Εἶναι διαβολικό! Ἐκεῖνος πού αὐτοκτονεῖ, οὔτε τό δικό του θέλημα κάνει, οὔτε βέβαια τοῦ Θεοῦ. Τό θέλημα τοῦ διαβόλου κάνει. Καί ἔτσι χάνει τήν αἰώνια ζωή.

Τό πιο σπουδαῖο στή ζωή εἶναι νά διατηρήσει ὁ ἄνθρωπος ζωντανή τήν πίστη στό Ζῶντα Θεό. Ἐκεῖνος δίνει. Καί Ἐκεῖνος ἀφαιρεῖ. Δοκιμάζει τήν πίστη μας καί τήν ἀγάπη μας πρὸς Αὐτόν. Καί μήν ξεχνᾷς: Οἱ ἄπιστοι ἀκολουθοῦν τόν Ἰούδα. Καί αὐτοκτονοῦν. Ἀντίθετα οἱ ὑγιεῖς ἄνθρωποι μέ ἡρωϊκή πίστη, ἀνεβαίνουν ἥρεμα στόν Γολγοθᾶ. Πίνουν τώρα τό πικρό ποτήρι μαζί μέ τόν Χριστό, γιά νά πιοῦν μαζί Του καί τό γλυκό ποτήρι τῆς Ἀναστάσεως!

ΕΝΑ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΚΑΙ ΩΦΕΛΙΜΟ ΔΩΡΟ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΒΟΗΘΟΥΜΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΙΒΩΤΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ!

Κυκλοφόρησε και τό δια-
θέτει και ή Ίερά Μονή
μας. Ζητείστε το νά σάς
τό άποστείλουμε.

Τιμή: 23 €

ΚΟΥΤΙ
πολυτελές & καλαίσθητο
πού περιέχει ΒΙΒΛΙΟ & ΚΑΣΕΤΙΝΑ:

● **ΒΙΒΛΙΟ**

320 σελίδων
είκονογραφημένο,
έγχρωμο

● **ΚΑΣΕΤΙΝΑ** πού περιέχει

♦ 2 CDMp3

♦ 1 CD Audio και

♦ 1 DVD

Τά τά παιδιά τής Κιβωτού
διαβάζουν ιστορίες από τήν
Άγία Γραφή γιά όλα
τά παιδιά τού κόσμου!

Αγαπητοί φίλοι!

Επί χρόνια, επικείμετες στην ΚΙΒΩΤΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, μας ζητούσαν αν έχουμε κάτι που θα μπορούσαν να πάρουν, βοηθώντας το έργο μας και ταυτόχρονα κρατώντας κάτι υλικό, σαν ενθύμιο από τα παιδιά μας. Σήμερα με ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση σας παρουσιάζω αυτό το «κάτι», αυτό το τόσο σημαντικό και ταυτόχρονα τόσο ελπιδοφόρο που με τις φωνές των παιδιών μας δένουμε στην πατρίδα μας και όλους τους Έλληνες του κόσμου. Μέσα σε μια από τις δυσκολότερες περιόδους που βίη η πατρίδα μας, αποφασίσαμε αντί για άλλη απάντηση σ' όλους αυτούς που κηρύττουν την απογοήτευση, την απελπισία, το θάνατο και την καταστροφή, να δώσουμε την ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΛΠΙΔΑ που πάνω της στηρίξαμε και στηρίζουμε χρόνια τώρα την ίδια την ΚΙΒΩΤΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Την ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ, την ΒΙΒΛΟ, διαδρασμένη και γραμμένη από τα παιδιά μας προς όλα τα παιδιά του κόσμου και όχι μόνον!

Η αγάπη, η πίστη, η ελπίδα, η προσφορά, η χωρίς αντάλλαγμα δωστική βολή μας για τον συνάνθρωπο, η ουσία της ίδιας μας της ζωής για τον αδελφό είναι έννοιες που Πρώτος δίδαξε και με την ζωή, τον μαρτυρικό θάνατο και την Ανάστασή Του, σφράγισε ο Κύριος και Θεός μας, ο Ιησούς Χριστός. Αν έγινε δυνατό το θαύμα, αν κάθε μέρα ζούμε θαύματα από την αγάπη και την προσφορά όχι αυτών που έχουν αλλά εκείνων που δεν έχουν αυτό οφείλεται στην πίστη μας σ' Εκείνον!

Σας παρουσιάζουμε λοιπόν σήμερα με πολύ χαρά το έργο μας ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΚΟΥΝΕ ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΖΟΥΝ ΤΗ ΒΙΒΛΟ. Πρόκειται για ένα πακέτο που περιέχει ένα πανέμορφο βιβλίο με 163 επιλεγμένες ιστορίες από την Αγία Γραφή με σπάνια εικονογράφηση και 4 ψηφιακούς δίσκους που περιέχουν την ανάγνωση της παιδικής αυτής Βίβλου από παιδιά της Κιβωτού του Κόσμου αλλά και από Ορθόδοξους Μοναχούς και Μοναχές τόσο στα ελληνικά όσο και στα Αγγλικά, για τα ελληνόπουλα της διασποράς που ίσως δυσκολεύονται λίγο με τη γλώσσα μας. Ταυτόχρονα περιέχει ένα μουσικό CD με εκπληκτικές μουσικές του Ανδρέα Κατσιγιάννη που μαζί με την Πύργο Ζαγόρη εκένησαν τις διδασκλικές ιστορίες, μετατρέποντάς τις σε ένα νοσταλγικό, τρυφερό και όμορφο ταξίδι στα μέρη που ο Θεός έδωσε την πρώτη του υπόσχεση στους ανθρώπους. Την ΠΑΛΛΙΑ ΔΙΔΩΚΗ και στην πόλη που γεννήθηκε, έζησε, πέθανε και αναστήθηκε ο Χριστός μας σφραγίζοντας με το αίμα Του την ΚΑΙΝΗ ΔΙΔΩΚΗ. Τέλος περιέχει ένα DVD που παρουσιάζει την ΚΙΒΩΤΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ μέσα από τηλεοπτικές εκπομπές και ντοκιμαντέρ. Το βιβλίο αποτελεί ευγενική προσφορά της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ.

Το έργο αυτό που κυκλοφορεί σε συνεργασία με το ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ και την ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ αποτελεί το σημαντικό μας «εργάχειρο» την δουλειά των παιδιών της ΚΙΒΩΤΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ θα πωλείται έναντι 23 ευρώ και το μεγαλύτερο ποσοστό του κέρδους ή 5 ευρώ θα προσφέρονται στο έργο μας. Είναι ένα εξαιρετικό δώρο για τα Χριστούγεννα και κάτι που θα μένει πάντα στο σπίτι μας. Είναι ένα πνευματικό ενθύμιο από την ΚΙΒΩΤΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Σας παρακλώ να το προβάλλετε, να το συστήσετε αλλά κυρίως: ΝΑ ΤΟ ΑΚΟΥΣΕΤΕ, να ταξιδεύετε με τις φωνές των παιδιών μας στον ελπιδοφόρο κόσμο του Λόγου του Θεού, την μοναδική ελπίδα σ' έναν κόσμο που βουλιάζει χωρίς ελπίδα.

Το έργο θα είναι διαθέσιμο στις 14 Νοεμβρίου 2011 ενώ προπαραγγελίες μπορούν να γίνουν στο τηλέφωνο 6980395542. Προγραμματίζουμε παρουσίαση του έργου στις 30 Νοεμβρίου και πιθανόν μια μεγάλη συνεισφορά πριν τα Χριστούγεννα αλλά θα σας ενημερώσουμε ειδικά για τα δύο αυτά γεγονότα.

Σας ευχαριστώ για την αγάπη σας.

π. Αντώνιος Παπανικολάου
Ιδρυτής της ΚΙΒΩΤΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Αθήνα, 1 Νοέμβρη 2011.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2012

Έκδόθηκε καί φέτος τό νέο 'Ημερολόγιο τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς μας γιά τό 2012. Εἶναι ἀφιερωμένο στούς ἀγίους Νεομάρτυρες. Εἶναι ἐπιμελημένο ὅπως κάθε χρόνο γιά νά τό ἔχετε στό σπίτι σας, νά συμβουλευέστε τίς ἡμέρες τῆς νηστείας καί τίς ἑορτές τῶν Ἀγίων μας. Θερμή παράκληση νά τό προμηθευθεῖτε γιά τό σπίτι σας, ἀλλά καί ἂν ἔχετε τήν δυνατότητα νά πάρετε γιά νά διαθέσετε σέ γνωστούς καί φίλους σας. Βοηθώντας στή διάθεση ὅσων περισσότερων ἡμερολογίων μπορεῖτε, βοηθάτε τίς τεράστιες ἀνάγκες τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς μας τῶν Ἀγίων Νεκταρίου καί Φανουρίου. Εἶθε νά ἔχετε τήν χάρη καί τήν προστασία τους.

Μπορεῖτε νά τό ζητήσετε στό τηλέφωνο

 26340 - 44391 (9-2 πρωί 6-9 ἀπόγευμα)

Κάθε ἡμερολόγιο πού διαθέτετε εἶναι ἓνα λιθαράκι γιά τό σπίτι τῶν Ἀγίων μας Νεκταρίου & Φανουρίου κι ἐκεῖνοι θά πρεσβεύουν γιά ἐσᾶς καί θά προστατεύουν ἀπό κάθε κακό καί τό δικό σας σπίτι.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΕΥΤΥΝΩΜΟΣΥΝΗΣ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΜΑΣ ὅλη ἡ σειρά μέ τίς αὐτούσιες προφητικές καί ἐπίκαιρες ὁμιλίες τοῦ ὁσίου Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου

Ὡς ἀντίδωρο τῆς ἀγάπης σας, μέ κάθε δωρεά τῶν 50 ευρώ σᾶς ἀποστέλλουμε 2 cd τοῦ Γέροντος Παΐσιου, ἐνῶ γιά δωρεά 100 ευρώ σᾶς ἀποστέλλουμε ὡς δῶρο εὐλογία ὅλη τή σειρά μέ τά 5 cd μέ τίς αὐτούσιες ὁμιλίες τοῦ Γέροντος Παΐσιου. Ὁ εὐλογημένος ὁσίος Γέροντας μέ τή φωνή του καί τά λόγια του θά σᾶς ἐνδυναμώνει ψυχικά καί πνευματικά καί θά σᾶς γεμίζει δύναμη γιά τίς δύσκολες ἡμέρες πού διανύουμε.

Θερμά σᾶς εὐχαριστοῦμε. Οἱ Ἅγιοί μας ἄς εἶναι παντοτεινοί προστάτες σας.